

மலிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

விலை: ரூ. 2-50

உத்தரவு: எழுதலுக்குத் திறை

பிப்ரவரி 1984

சகல விதமான பலசரக்குச் சாமான்களுக்கும்
எல்லோன் பைப் வகையருக்களுக்கும்
மின்சார உபகரணங்களுக்கும்

தம்பிக்கையானதும்
உத்தரவாதமுமான
ஸ்தாபனம்

+ பற்றறி சார்ச் பன்னுபவர்களும்

EXIDE பற்றறி

விநியோகஸ்தர்களும்

உங்கள் பூரண மனத் திருப்தியே
நமது நிறுவனத்தின் முதல் நோக்கமாகும்

தெக்கோடிங் சென் றர்

க ல் ப னு ஸ்

பலாவி வீதி,

புன்னுலேக்கட்டுவன்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

மல்லிகை

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
சுருபுடென்றும் நடப்பவர் பிறபு
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

177

பிப்ரவரி — 1984

பத்திரான்பதாவுது ஆன்டு

முல்லைச் சிறப்பு மலர் மார்ச் இதழாக மலர்கின்றது என்ற
அறிவிப்பைப் பார்த்ததும் பலர் மகிழ்ச்சி வாழ்த்துக்களை எமக்குக்
கடிதங்கள் மூலம் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

அடுத்து அடுத்து மற்றும் பிரதேச விசேஷ சிறப்பிதழ்களை
வெளியிட ஆவன செய்கின்றோம்.

இன்னொரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. திரு. சிதம்பர ரகுநாத
னுக்குச் சாஹித்திய அகாடமிப் பரிசு கிடைத்துள்ளது. நண்பர்
சிவத்தம்பிக்கு சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசும், மல்லி
கையுடன் மிக நெருங்கிய உறவு கொண்டுள்ள திருவாளர்கள்
செங்கை ஆழியான், க. நவம் போன்றோர்களுக்கு வர்த்தகக் கப்
பல்துறை அமைச்சின் ஆதரவில் நடந்த இலக்கியப் போட்டியில்
தலா ஐயாவிரம் ரூபா பரிசு கிடைத்துள்ளது.

பரிசு பெற்ற நவம் அவர்களுடைய ‘உள்ளும் புறமும்’ தொகு
தியில் இடம் பெற்றுள்ள ஏழு கதைகளில் ஆறு மல்லிகையில்
பிரசுரமாகியவை.

பரிசு பெற்ற நண்பர்களுக்கு மல்லிகையின் மனமார்ந்த வாழ்த்
துக்கள்.

கசப்பான தேச நிலை மாறி இப்பொழுது சூழ்நிலை சுமுகமாகி
வருகின்றது. வரும் காலத்தில் ஆக்கபூர்வமாகவும் உருப்படியா
கவும் செய்தாக வேண்டும். மல்லிகையும் காத்திரமாகச் செய்ய
வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டுள்ளது. சகலரும் உழைக்க வேண்டிய
காலகட்டத்தில் இன்று இருக்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

உருவாக்க உதவியவர்; கா. சந்திரசேகரம்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்

மல்லிகையில் வரும் கதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே

செங்கை ஆழியானின் கருத்துக்கள்

— ஐ. சாந்தன்

'பத்திரிகையாளன்' என்ற வெளியீட்டின் முதலாம் இதழில், 'சுழநாடு' அதன் இருபத்தைந்தாண்டு கால இலக்கியப் பாரம்பரியமும் உள்ள தலைப்பில் செங்கை ஆழியான் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

முன்னுரையது பந்தியில் இப்படி வருகிறது: '.....சுழநாட்டின் இலக்கியப் பக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட முற்போக்காளர் எனத் தம்மை இனங்காட்டிக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள், சுழநாட்டின் பக்கம் தலைவைத்துப் படுக்கவில்லை'

இதற்குப் பல காரணங்களுள் என்கிற செ. ஆ. அவற்றில் இரண்டு முக்கியமானவை எனச் சுட்டுகிறார்.

ஒன்று— '.....சுழநாடு எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு சதமேனும் சன்மானம் கொடுத்தறியாதது. சன்மானம் பெறுது எழுதுகின்ற பண்பு, இலக்கிய தானம் செய்கின்ற பண்பு, முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கில்லை'

இரண்டு— '.....சுழநாடு வெளிவரத் தொடங்கிய கால வேளையில் தினகரனின் ஆசிரியராக அமரர் கைலாசபதி இருந்தார். அவர். இவர்களின் எழுத்துக்களை உடனுக்குடன் வெளியிட்டதுடன், சன்மானமும் வழங்கத் தவறவில்லை. அதனால் இவர்கள் கொம்புப் பத்திரிகைகளை நோக்கித் தமது இலக்கிய ஆக்கங்களை அனுப்பினரேயன்றி, யாழ்ப்பணத்திலிருந்து வெளிவந்த பிரதேசப் பத்திரிகையைத் திரும்பியும் பாராது விட்டனர்'

'முற்போக்கு எழுத்தாளர் எனப்படுவோர் சன்மானத்திற்காகவே எழுதினர்' என்ற தவறான கருத்து இங்கே முன்வைக்கப் பட்டுள்ளது. இலங்கையில் மூன்று தினசரிகளின் வாரப்பதிப்புகள் தவிர்ந்த எந்த வெளியீடும் எழுத்தாளர்களுக்கு சன்மானம் வழங்குவதில்லை என்பது யாவருமறிந்த ஒன்று. இவற்றில் மட்டும்தான் மு. போ. எழுத்தாளர் எழுதி வந்தனரா?

எனில், மு. போ. எழுத்தாளர்கள் 'சுழநாடு'வைக் கவனியாது விட்டமைக்கான உண்மையான காரணங்களாக எவை அமையும்? கட்டுரையாசிரியர் கூற்றிலேயே அவை இடம் பெற்றுள்ளன. ஒன்று— 'சுழநாட்டின் இலக்கியப் பக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டமை. இரண்டு— 'பிரதேசப் பத்திரிகை' இவற்றை விரித்து விளக்க வேண்டியதில்லை.

இன்னுமொன்று— 'சுழநாடு' வில் தொடர் நவீனங்களை எழுதியோர் பற்றியும், சிறுகதை எழுதியோர் பற்றியும் பிறகு அவர் போடுகிற பட்டியலில், அகஸ்தியர், செ. கதிரகாமநாதன், பெனடிக்ற் பாலன், செ. யோகநாதன், மு. கனகராசன் ஆகியோர் இடம் பெறுகிறார்கள்!

மகத்தான மாமனிதனின் மறைவு!

சோவியத் ஜனாதிபதி யூரி ஆந்ரபோவ் திடீரென மறைந்ததைக் கேட்டு உலகமே துயரத்தில் ஆழ்ந்து விட்டது. அந்தத் துயரச் செய்தியைச் செவி மடுத்ததும் நாமும் அப்படியே ஒரு கணம் ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டோம்.

வார்த்தைகளுக்குள் அடங்க முடியாத சொல்லொணாத் துக்கத்துடன் நமது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இன்று உலகம் ஓர் அணுகுண்டு யுத்த விழிம்பில் நின்று கொண்டிருக்கின்றது. பயப் பீதி மனுக்குலத்தை ஆட்டிப் படைக்கின்றது. இதுவரையும் மனித சமுதாயம் சேர்த்து வைத்த சகல சம்பத்துக்களும் ஐசுவரியங்களும் கண அணுக்குண்டு வீச்சில் அப்படியே பொடிப் பொடியாகப் போய் மறைந்து அழிந்துவிடக் கூடிய ஓர் அபாய கட்டத்தில் நாம் அனைவரும் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

இந்த உலகு தழுவிய பயங்கர நாசத்தில் இருந்து இப் பூமண்டலத்தை எப்படியும் காப்பாற்றி விட வேண்டுமென்ற அயராது உழைப்பின் சின்னமாகத்தான் தோழர் அந்ரபோவ் உலக உழைப்பாளி மக்களின் ஆதர்ஸ புருஷராகத் திகழ்ந்து வந்தார்.

அப்படியான நம்பிக்கையின் சின்னம் இன்று நம்மிடையே உயிருடன் இல்லை என்பதை அறிந்ததும் உலகப் பாட்டாளி வர்க்கமே திகைத்துப் போய் துயரத்தின் சுமையால் திண்டாடுகிறது.

யுத்த வெறியர்கள் உலகத்தின் நன்மையையும் மனித சமுதாயத்தின் சுபீட்சத்தையும் பற்றி அக்கறைப் படாதவர்களாக இருக்கலாம். அந்த அக்கறையின்மையின் காரணமாக யுத்தக் கொக்கரிப்புக் கொக்கரிக்கலாம்.

ஆனால் மனுக் குலத்தின் மேலுள்ள அபரிமிதமான பாசத்தினால் குறிப்பாக உழைப்பாளி மக்கள் மீது கொண்டுள்ள தோழமை நேசத்தினால் இனியொரு யுத்தமொன்று இப் பூப்பந்தின் மீது நிகழ்ந்து விடக் கூடாது என வைராக்கிய உணர்வுடன் செயல்பட்டவர்தான் தோழர் அந்ரபோவ் அவர்கள்.

அந்த மாமனிதன் இன்று மறைந்து விட்டார். அவரது இலட்சியமான உலக சமாதான கோஷம் இன்று உலகெங்கும் வியாபித்து நின்று செயல்பட்டு வருகின்றது.

அட்டைப் படம்

இன்று இலங்கையில் படைப்புத் துறையில் முன்னணியில் திகழும் பெண் எழுத்தாளர்களில் 'குறமக' னும் ஒருவர்.

இவரொரு ஆசிரியை. பண்பாகப் பழகும் இனியவர். இலக்கியத்தில் தனி ஆர்வமிக்கவர்.

இயற் பெயர் திருமதி வள்ளிநாயகி ராமலிங்கம். ரசிக மணியினால் இலக்கிய உலகில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர். புதுமையாகச் சிந்திப்பவர்.

மல்லிகையில் முதன் முதலில் அட்டைப் படமாக இடம் பெறும் பெண்ணின் உருவம் இவரதுதான். இதுவே இவரது இலக்கிய ஆளுமைக்குச் சான்று.

— ஆசிரியர்

முதல் விரலில் அகப்படும் பெண் எழுத்தாளர்

— கோகிலா மகேந்திரன்

ஈழத்தில் பெண் எழுத்தாளர் குறைவு. இருப்பவர்களை விரல்விட்டே எண்ணிவிடலாம். அப்படி எண்ணத் தொடங்கும் போது, முதல் மடியும் விரலில் அகப்படுபவர் 'குறமகள்' என்ற 1957இல் மல்லிகையால் குறிப்பிடப்பட்டவர் இன்று மல்லிகையின் அட்டைப்படக் கதாநாயகி ஆகிறார்.

இந்த உலகில் மிகக் கடினமான நிகழ்வு ஒன்று இருக்குமாயின் அல்லது மிக அரிதான நிகழ்வு ஒன்று இருக்குமாயின் அது ஒரு பெண் இன்னொரு பெண்ணை மனதாரப் புகழ்தல் என்று நான் அடிக்கடி நினைப்பதுண்டு. ஆனால் ஒரு பெண்ணைப்

பற்றி வேறு பெண்கள் இப்படிக்கூறிய சம்பவங்கள் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நடத்துதான் இருக்கின்றன.

'எங்களுக்காகக் கட்டுப்பட்டு இந்த வீட்டில் கூட இருக்க வேண்டுமென்ற நியதி இல்லை? உன்னிஷ்டம் போல எங்கு போய் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம்' எனக் கூறும் வரிகளில் தொக்கிய வீச்சு புதிது.

'முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்து மாதர் மகாநாட்டுக்குக் கலகலப்பை ஏற்படுத்தியவர் இவர்'

அந்த ஆனந்த விகடன் கதை..... வெரி சென்சேசனல்,

வித் ஈ பொசிற்றில் என்டிங்... இவ்வாறு புகழ்ந்தவர்கள் யோகா பாலச்சந்திரன், யாழ்நங்கை, திருமதி கைலாசபதி ஆகியோர். புகழப்பட்டவர் 'குறமகள்' என்று பலராலும் அறியப்பட்ட திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்.

ஆசிரியர், ஆலோசகர், பயிற்றப்பட்ட பட்டதாரி, கல்வி டிப்ளோமா, நாடக டிப்ளோமா, பாலபண்டிதர், முதுகலைமாணி ஆசிரியர் கல்லூரி உளவியல் விரிவுரையாளர். ஆயினும் இலக்கிய உலக நண்பர்கள் யாரைக் கண்டாலும் மிக எளிமையாக அன்புடனும், பண்புடனும், இன்சொல் கூறியும் வரவேற்றுப் பேசுகிறார். இவரும் இவரது படைப்புகளும் பிறர் பாராட்டைப் பெறுவதில் மிகை இல்லை என எண்ண வைக்கிறது அந்த வாழ்க்கை முறை!

'குறமகள்' இலக்கிய உலகில் இருந்து சற்று ஒதுங்கியிருந்த காலத்தில் 'இராஜாத்திராம்', 'சத்தியப் பிரியா', 'பிரியா' என்று சில பெண் எழுத்தாளர்கள் அறிமுகமானார்கள். மயக்கம் வேண்டாம், எல்லாருமே யாழ். உதவித் தலைமைத் தபாலதிபர் இராமலிங்கத்தின் பிரியமுள்ள இராஜாத்திராமர்தான்! ஆம், அந்தத் தபாலதிபரே தனது முதல் ரசிகர் என்று பெருமைப்படுகிறார் 'குறமகள்'

'பெண்களுக்கு ஆபரணம் அவசியமா?' என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய விவாதக்கட்டுரை, இவரது கன்னி மூயற்சி, வீரகேசரியில் பிரசுரமான போது இவர் ஆறாம் வகுப்பில் படித்தாராம்! 11 வயதில், வீரகேசரி ஒரு திறமான இலக்கியச் சிற்பியை இனங்

கண்டிருக்கிறது. இவரது முதலாவது சிறுகதைக்குப் பரிசு கொடுத்து, ஆக்க இலக்கிய ஆற்றல் மிகுந்த ஒருவரை அடையாளம் காட்டியது. கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி 1955 இல் 'போலிக் கௌரவம்' என்ற இவரது சிறுகதையைப் பிரசுரித்து, ஒரு நல்ல பெண் எழுத்தாளர் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குக் கிடைக்கப் போவதைப் பறை சாற்றியது ஈழகேசரி. தந்தையாரின் போலிக் கௌரவத்தை உடைத்தெறியும் முற்போக்கான மகளைப் பிரசு வித்திருந்தது அந்த முதல் சிறுகதை.

ஆனந்தன், தேன்மொழி, வீரகேசரி, தினகரன், சுடர், தாரகை, ஆனந்த விகடன், ஈழநாடு, ஆசிரியன், கலைமகள், வெற்றிமணி, வானொலி மஞ்சரி, ஈழகேசரி, இளம்பிறை, சிந்தாமணி, ஈழம், சுதந்திரன், மல்லிகை..... இவரது ஆக்கங்களைத் தாங்காத பத்திரிகையோ சஞ்சிகையோ இல்லைப் போலிருக்கிறது.

கவிதை, கட்டுரை, ஆய்வு. மேடைப் பேச்சு, விவாதம், சிறுகதை, நாடகம், சமயப்பேச்சு, இவர் கைவைக்காத துறைகளும் இல்லைப் போல்தான் இருக்கின்றது.

'கனக செந்திநாதனின் அறிமுகம் கிடைத்தமைதான் இன்றும் கலையுலகம் நம்மை மறக்காதிருப்பதன் காரணமாகும்' என அண்மையில் நன்றியுணர்வோடு இவர் வானொலியின் இலக்கியப் பாதையிலே பேசியது, இவரது நன்றி மறவாத பண்பைக் காட்டி நிற்கிறது.

தமது கன்னிப் பேச்சின் போதே, அமரர் வன்னியசிங்கம்

பயராட்டுகிறோம்

திரு. சிதம்பர ரகுநாதன் அவர்களுக்குப் 'பாரதி தரிசனம்' என்ற நூலுக்கு சாவித்திய அகடமிப் பரிசு இவ்வாண்டு கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. அதற்காக மல்லிகை தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பதில் பெருமிக மடைகின்றது.

— ஆசிரியர்

அவர்களால் பாராட்டப்பட்ட இவர், பொது மேடைகளில் பலரையும் ஈர்க்கக் கூடிய பேச்சாளர். பட்டிமன்றங்களிலும் விவாத அரங்குகளிலும் பளிச்சிட்ட இவரது திறமை, 'அப்புக் காத்து வேலை பாத்திருக்க வேண்டிய பொம்பிளை' என்று பலரைப் பேச வைத்தது. பேசுவதற்காக இவர் ஏறிய மேடைகள் சுமார் 500 க்கு மேற்படலாம்.

நம் சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பிலும், இறுகிய அமைப்பிலும் புரட்சிகரமான கருத்துக்கள் கால் கொள்வது கடினம். பெண்கள் முன்னேற்றம் பற்றிய கருத்துகள் முற்போக்கான ஆண்களால் கூட ஜீரணிக்க முடியாதவை. துணிந்து பேசுவரும் மனைவி மக்களிடம், செயல் முறையில் காட்டுவதில்லை. மேடையில் பேசும் பெண்ணைப் புகழும் ஆண்கள் கூட, இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கும் கருத்தரங்குகளுக்கும் தமது மனைவியை அழைத்துவர விரும்புவதில்லை. என்று சொல்லும் குறமகள் தனது படைப்பு களில் பலவற்றைப் பெண் விடுதலைக்காக அர்ப்பணித்தவர். 'பெண்களும் பந்தாடத்தான் வேண்டும்', 'உத்தியோகம் பெண்ணின் இலட்சனம்' என்

பன இவரது சில கட்டுரைத் தலைப்புகள்.

'கண்களில் நீர் வழிய அவள் கால்களில் விழுந்தாள்'

'கணவனின் பாதங்களைக் கட்டிப் பிடித்து மன்னிப்புக் கேட்டாள்' போன்ற வசனங்கள் ஒரு படைப்பில் வந்துவிட்டால் இவருக்கு வரும் கோபம் அளப்பரியது.

இத்தகைய மோசமான அடிமைத்தனம் இலங்கையில் இருந்ததேயில்லை என்று ஆவேசமாகப் பேசுவார்.

சமூக சேவை என்று வந்தால், பரந்தன் அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையத்தில் செயலர் — பொருளர் பதவிகள், இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தில் உபதலைவர் — நீண்டகாலம் செயலவை உறுப்பினர், யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் ஆரம்ப அமைப்பாளர்களில் ஒருவர் — உபதலைவர், பழைய மாணவர் சங்கம் பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை ஆகியவற்றில் பொறுப்பான பதவிகள்..... அப்போதும் சரி, இப்போதும் சரி இவருக்கு எப்படி நேரம் கிடைக்கிறது என்பது ஆச்சரியமான விடயமே!

இவரது கவர்ச்சியான பேச்சுகளோ, சிறந்த கவிதைகளோ, தரமான சிறுகதைகளோ எதுவும் நூல் உருவம் பெறாதது ஈழத்து இலக்கிய உலகு செய்த பாவம்! இது இவரது கவனத்திற்கும் சமர்ப்பணம்!

அவர் இந்த நாட்டு எழுத்தாளரிடத்தில் காட்டும் அன்பும், பரிவும், பாசமும் அலாதி யானது. கட்சி பேதமின்றி அவர் யாரிடத்திலும் பழகும் முறை பரிசுத்தமானது தாய்மை யானது' என்ற மல்லிகையின் வார்த்தைகளை மீளவுணர்ந்து இக்கட்டுரையைப் பூர்த்தி செய்வது நமது தாழ்வு.

தமிழ்
நாடகக் கூத்துக்கு
மணி விழா

— யுகாந்தன்

வரும் வழியில் மெல்லிய தூறல் போட்டது. இடையிடையே வெயில் பல்லைக் காட்டியது. பெருமழைக்கு வாய்ப்பில்லை. தூறலில் நனைந்தால் தும்மல்தான், ஒதுங்க சற்று முற்றும் பார்த்தால் இராஜேஸ்வரி தியேட்டரில் டிக்கட் இல்லாமல் யார் யாரோ நுழைந்து கொண்டிருந்தனர். நானும் ஓடினேன்.

உள்ளே தியேட்டர் திரைக்கு முன்னால் ஒரு அழகிய மேடை. அங்கே யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், தமிழில் கூத்து என்ற பொருள்பட, வரலாற்றுப் நடாத்திக் கொண்டிருந்தார். 'மயான காண்டம், நந்தனார், சத்தியவான் போன்ற கூத்து நாடகங்கள் எப்படித் தமிழ் மக்களின் கலாச்சார வேர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றன என்றும், அவற்றின் இலக்கியப் பெறுமதிகளை தமிழ் மக்கள் நன்குணர்ந்து விட்டனர் என்பதனை இங்கு குழுமியிருக்கும் கூட்டம் காட்டுகிறது' என்று பேசும் போதுதான் அரங்கை அவதானித்தேன். பெண்களும், ஆண்களுமாக நிரம்பி வழிந்தனர். இளைஞர்கள் கைகளில் பரிசுப் பொட்டலங்கள், பூமாலைகள். ஏதோ திருமண வைபவத்திற்கு வந்துவிட்டேனோ? நிமிர்ந்தேன்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி நாடகக் கூத்துமுறையின் இயல், இலக்கணங்கள் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். இதென்ன? இங்கு 'கூத்து' மற்றது கருத்தரங்கமா நடக்கிறது? 'கூத்து'க்கே மணி விழா நடக்கின்றது. எனவே, தமிழ்க் கூத்து முறைகளை — அவற்றின் இயல், இலக்கண முறைகளுக்கு துணை புரியும் விதத்தில் — தகுந்த முறையில் பேணிக் காத்தலே நாம் நடிகமணிக்குச்செய்யும் கௌரவமாகும்.

இப்போதுதான் மேடையைக் கூர்ந்து பார்த்தேன்.

அங்கு மேடையில் பூமாலையுடன், புன்சிரிப்புமாக..... எட எங்கட நடிகமணி வி. வி. லைரமுத்து.

செம்மண் படிந்த வேட்டியும், வெறும் தோளில் துண்டுமாகத் திரியும் வைரமுத்துவுக்கா.....

முற்தொடர்

‘தினகரன் பத்திரிகை கலைஞன் ஒருவரின் மணிவிழாவுக்காக ஆசிரியத் தலையங்கம் எழுதியதே நடிகமணியின் கலைச் சேவைக்கு, கிராமியக் கலை வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றிய பணிக்கான சிறந்த முத்திரை’ என தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் இ. சிவகுருநாதன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.

எட! நான் படிக்காமல் போய்விட்டேனே! அதுசரி உவ்வளவும் இந்த வைரமுத்துவுக்கா.....?

‘சாதி அமைப்புகளுக்கு எதிராக, நந்தனார் போன்ற கூத்துக் கலை வைரமுத்து போன்றவர்களே ஆடிக்காட்டும் போதுதான் அவற்றின் உணர்ச்சி பூரண வடிவம் பெற்று மனித உள்ளங்களையே உலுக்கி எடுக்கின்றன. வைரமுத்து ஒரு மக்கள் கலைஞன்’ முற்போக்கு எழுத்தாளர் கே. டானியல் முழங்குகிறார்.

‘கலையால் சாதியின் கொடுமையை அடக்கி, சாதிமான்களே பூமாலையும் கையுமாக..... எப்படித்தான் இந்த வைரமுத்து இதைச் சாதித்தார்?

சசிபாரதி, கே. எம். வாசகர், செம்பியன் செல்வன், வி. என். செல்வராஜன், நடமாடி ராஜரத்தினம், எஸ். திருச்செல்வம், கே. நவசோதி..... இப்படிப் பலர் பாராட்டுரை வழங்கினர்.

பொற்கிழி வழங்கினார்கள், பரிசில்கள் வழங்கினார்கள். இதெல்லாம் எதற்கு?

‘தமிழ் கூத்துக்கு இன்று மணிவிழா’ என்றார்கள்.

விழா எடுத்தவர்கள்: கொழும்பு ‘கலை இலக்கியப் பத்திரிகை நண்பர்கள்’ தலைநகருக்கு வெளியே இவர்கள் நடத்திய முதலாவது விழா இது.

அதுவே ‘மணி’ விழாவாக அமைந்தது.

மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது

நாடகக் கலைஞர் வி. வி. வைரமுத்து அவர்களைப் பாராட்டிக் கௌரவிக்கும் முகமாக அன்னாரைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மல்லிகை அட்டைப் படமாகப் போட்டுக் கௌரவித்துள்ளதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வாசக நேயர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகின்றோம்.

பாராட்டத் தகுந்த கலைஞர்களை அவர்கள் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே பாராட்டிக் கௌரவிக்கும் பெரும் பணியை மல்லிகை காலாகாலத்திலும் சரியான சமயத்திலும் செய்து வருவதை இது நிரூபிக்கின்றது.

மணிவிழாக் காணும் கலைஞரை மல்லிகை மனமார வாழ்த்துகின்றது.

— ஆசிரியர்

சமகால விமரிசனம் சில குறிப்புகள்

சோ. கிருஷ்ணராஜ

ரென்சோமாவின் அபிப்பிராயப்படி கலை இலக்கியப் படைப்புக்களை அவை தோன்றிய சமூக, வரலாற்றுப் பின்னணியிலிருந்து விலக்கி, தனிமைப் படுத்தி ஆராய்தல் வேண்டும். அதைப் போலவே ‘இலக்கியக் கொள்கை’ ஆசிரியர்களான வெல்லாக், வேரன் இலக்கியப் படைப்பை குறிப்பிட்டதொரு கலை அனுபவத்தை வெளியிடும் கலாரசனைக்குரிய ‘அமைப்பு’ எனக் கருதினர். கலை இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் கலாரசனைக்குரிய உள்ளடக்கமாக இவர்களால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அதன்படி கலை இலக்கியங்கள் தமக்கேயுரிய ‘செயற் திட்டத்தை’ கொண்டுள்ளது, வாழ்க்கையுடனே அன்றி யதார்த்தத்துடனே அச் செயற் திட்டம் தொடர்பு கொண்டதல்ல.

கலை இலக்கிய விமரிசனத்திற்கான பெற் திட்டத்தை முன்வைத்த ரென்சோமா, வெல்லாக், வேரன் என்போர் காலப் போக்கில் தமது கருத்துக்களில் பலவகையான திருத்தங்களை மேற்கொண்டனர். வெல்லாக்

இலக்கியத்தின் சாராம்சம் வரலாறும், அறிவுமுறை சார்ந்ததுமான விடயங்களை உள்ளடக்கியிருப்பதாகக் கருதினார்.

மானிடத்தின் யதார்த்தத்தை கலை இலக்கியத்திலும், விமரிசனத்திலும் அன்னியமாகச் சியதொரு புதிய முறையிற் கோட்பாடாக ‘புதிய விமரிசனம்’ என்ற குழுவினரது கருத்துக்கள் காணப்படுகிறது. கலை இலக்கியங்களை பிற ஆய்வுத்துறைகளின் தொடர்பின்றி, தனிமைப்படுத்தி ஆராய்தல் என்ற கோட்பாடு விமரிசனமானது படைப்பின் மானிட உள்ளடக்கத்தை ஆராய்தல் என்ற தொரு இன்றியமையாப் பண்பை நிராகரிக்கிறது. புதிய விமரிசனத்தின் பிராணசிய நாட்டுஸ்தாபகரான ப்பிரோத் என்பவரது கருத்துப்படி விஞ்ஞான பூர்வமான விமரிசனத்தின் மிக முக்கிய பண்பாக இருக்க வேண்டுமது கலைப்படைப்பை அதன் சமூக — பண்பாட்டு பின்னணியின்றும் விடுத்து, தனிமைப்படுத்தி, அதன் உள்ளடக்கத்தை மட்டும் ஒழுங்குபடுத்தி ஆராயும்

திறமையாகும். ப்பிருத் ஏனைய புதிய விமரிசனவாத ஸ்தாபகர் களைப் போலவே இலக்கிய விமரிசனத்தில் வரலாற்று நியதிவாதத்தை நிராகரிக்கிறார். அவரது கருத்துப்படி விமரிசனம் தன் ஆய்விற்குரிய படைப்பின் ஒவ்வொரு அம்சங்களையும், அப்படைப்பின் ஏனைய அம்சங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்தலை தனது நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

இலக்கியத்தின் தொகுப்பியல்பான தன்மை இலக்கியத்தினதும், விமரிசனத்தினதும் பல்நோக்கான ஆய்வம்சங்களால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இவ்வகையில் மல்கம்கொலி என்பவரது கருத்துக்கள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. கலை இலக்கியங்களைத் தனிமை படுத்தி ஆராய்தல் என்ற கருத்தை நிராகரித்த கொலி மானிட, வரலாற்று சமூக ஒழுக்கவியற் சிந்தனைகளை விமரிசனம் உள்ளடக்குதல் வேண்டும் என்கிறார். இவற்றில் ஏதாயினும் ஒன்றை முதன்மைப்படுத்தல் செம்மையான விமரிசனத்தின் இயல்பாகாது என்றும், பகுதி உண்மையாக மட்டுமே இருக்கும் என்றும் கருத்து தெரிவிக்கின்றார். உதாரணமாக விமரிசகன் — வரலாற்றறிஞன் அபிப்பிராயப்படி மிகச் சிறந்த கலை இலக்கியப் படைப்பானது ஏதோவெரு வரலாற்று நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். லயசரிதை விமரிசகனது நோக்கில் நல்ல தொரு படைப்பு கலைஞனின் வாழ்க்கையுடன் தெளிவான தொடர்பைக் கொண்டிருக்கும். உட்பயகுப்பாய்வாழ்ஞன் விமரிசகனது எண்ணப்படி மிகச் சிறந்த படைப்பு மனித உணர்ச்சிகளுடன் தொடர்புடையதாயிருக்கிறது. தரமான விமரிசனம் வெளிப்பாட்டுவாத விமரிசகருது

நோக்கில் நேரடியானதும் உள்ளார்ந்ததுமான உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒழுக்கவியலாழ்ஞன் விமரிசகன் கலை இலக்கியப் படைப்பு ஒழுக்கப்படிப்பினைகளைத் தரல் வேண்டும் என வாதிடுவன் அரசியல் வாதியான விமரிசகனது நோக்கில் நல்ல தொரு இலக்கியப் படைப்பு ஏதோ ஒரு வகையில் அரசியல் நடத்தைக்கு தூண்டுதலாயிருத்தல் வேண்டும். உண்மையில் மேற்கூறிய பல்வகைப்பட்ட அளவுகள் எல்லாம் தனித்தனி பூரணமான அளவுகோல்களாக இல்லாதுவிடினும், ஏதோவெரு வகையில் செம்மையான விமரிசனத்திற்காவ முறையியல் அடிப்படைகளைச் சுட்டுகின்றன.

இலக்கிய விமரிசனத்தில் பல்வேறுபட்ட அம்சங்களையும் கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ற வாதம் நியாயப்படுத்தக் கூடியதே எனினும் இப்பல்வேறுபட்ட நோக்குகளும் விமரிசனத்திற்கான தனித்தனி அளவுகோல்கள் அல்ல. அவையனைத்தையும் இணைக்கும் ஒரு 'பொதுமைப்பாடான தத்துவம்' இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய பொதுமைப்பாடான தத்துவம் விமரிசன முறையியலின் ஆரம்ப எடுகளாயிருத்தல் வேண்டும். எமது கருத்துப்படி வாழ்க்கையின் நோக்கமும், அந்நோக்கத்தினுடான படைப்பாளியின் தொடர்புமே இப் பொதுமைப்பாடான தத்துவமாகும்.

இலக்கியவியலாழ்னின் விஞ்ஞான பூர்வமான தற்சார்பற்ற தன்மை: வரலாற்று நியதிவாதத்தைப் பின்பற்றலும், உயிரோட்டமான வாழ்க்கையனுபவம் பற்றியதுமான படைப்பாளியின் அறிவாற்றலுடன் தொடர்புடையது. கலாரசனையை புறக்கணித்ததும் வரலாறு சார்ந்ததுமான

விமரிசனமோ அல்லது மறுதலையாக வரலாற்றைப் புறக்கணித்ததும் கலாரசனை சார்ந்த விமரிசனமோ ஒருபக்கச் சார்பானதே. அத்துடன் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படத் தக்கதுமல்ல.

கலை இலக்கிய உருவாக்கம் என்பது கலைஞனின் ஓர் தற்சார்புடைய செயல்முறையாகும். இச் செயல்முறையின் மையம் படைப்பாளியின் உலகறிவு. படைப்பாளியின் உலக அறிவு படைப்பை பாதிக்கின்றது என்ற உண்மையை உள்வாங்குவதன் மூலம் விமரிசனம் கலைக்கும் வாழ்க்கைக்குமான தொடர்பை வெளிப்படுத்தி, தரப்பட்ட படைப்பை மதிப்பிட முயலுகின்றது. கலைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான தொடர்பை வெளிப்படுத்தல் விமரிசன மதிப்பீட்டிற்குரிய இன்றியமையாப் பண்பாகும்.

கலைஞனின் படைப்பாற்றலை தெளிவுபடுத்தல் விமரிசனத்தின் மற்றுமொரு முக்கிய பண்பாகும். கலைஞனின் கருத்து ஏற்புடையதோ அல்லவோ, அன்றி குறுகியதோ பரந்ததோ, அவற்றின் முறையியல் சார்ந்த முக்கியத்துவம் பின்வருவனவற்றில் மட்டுமே தங்கியுள்ளது. 1. கருத்தை உருவாக்கிய விதம். 2. அதன் உண்மைத் தன்மை. 3. சந்தர்ப்பப் பொருத்தம் என்பனவாம். எந்தளவிற்கு ஒரு படைப்பாளி தன் கருத்தை ஏற்புடைய விதத்தில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளான், எவ்வளவிற்கு அப்படைப்பு வாழ்க்கையோட்டத்தின் மூல வேர்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது என்பனவும் விமரிசன ஆய்வில் முக்கிய இடம் பெறுவனவே.

கலை இலக்கிய விமரிசனத்தின் பணி மிகச் சிக்கலானது. அது ஒரு புறத்தில் இலக்கியத்திற்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான

லான பொருத்தப்பாட்டை விளக்குகிறது. மறுபுறத்தில் இலக்கியத்தை அறிவு தரும் ஒரு கருவியாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

புதிய விமரிசனவாதிகளது கலாரசனைக் கோட்பாடு வரலாற்று நியதிவாதத்தை மறுக்கின்றது. 'குறியீட்டு வடிவத்தின் மெய்யியல்' என்ற நூலின் ஆசிரியரான கசியர் என்பவரின் அபிப்பிராயப்படி கலை இலக்கியம் என்பது ஒரு குறியீட்டு வடிவம். அக்குறியீட்டு வடிவத்தின் அடிப்படை 'கற்பனை' என்ற கட்டமைவு ஆகும். கலை இலக்கியம் பற்றிய வரலாறு சார்ந்த விளக்கத்திற்கும் பொருள் முதல்வாத பிரதிபிம்பக் கொள்கைக்கும் எதிரான விளக்கமாக கசியரின் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன.

பொதுவாகப் புதிய விமரிசன குழுவானது கலை இலக்கியத் தோற்றப்பாட்டை தனிமைப்படுத்தி ஆராய்தலே விமரிசனத்தின் இலக்கு எனக் கருதிய பொழுதும், இக்குழுவின் சில பிரபலஸ்தர்கள் தமது கொள்கையின் குறுகிய தன்மையை உணர்ந்து பொதுவான வாழ்க்கையம்சங்களுடனும், கலைஞனின் படைப்பாற்றலுடனும் தொடர்புபடுத்தி கலை இலக்கிய விமரிசனங்கள் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தை பிற்காலத்தில் முன்வைத்தனர். யதார்த்தமான மானிடத் தொடர்புகளினதும், அவற்றின் உள்ளார்ந்த விதிமுறைகளினதும் பிரதிபலிப்பாகப் படைப்பிலக்கியங்கள் கருதப்பட வேண்டும் என்ற பொதுவான இலக்கிய வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டையும், அதன் பொதுமைப் பாடுகளையும் மேற்கூறிய போக்கு சுட்டி நிற்கிறது.

பிரான்சிஸ் விமரிசகரான பஸ்லர் என்பவர் கோட்பாட்டிப்படையில் கலை இலக்கியப் படைப்பிற்கும் அறிவிற்குமிடையிலான தொடர்பை மறுப்பவராக காணப்பட்ட பொழுதும், தனது விமரிசனத்தில் மனிதனைப் பற்றியதும், சமூகம் பற்றியதுமான மெய்யியற் கருத்துக்களை இணைப்பது இன்றியமையாதது என்றும், அவ்வாறில்லாதுவிடின் தனது விமரிசனம் உண்மையிலிருந்து அன்னியப்பட்டு விடும் என்றும் கூறுகின்றார். ஆனால் பஸ்லர் மனிதனைப் பற்றியதும் சமூகம் பற்றியதுமான தனது மெய்யியற் கருத்தை யுங் என்ற பிரபல உளவியலாளரது 'பிரக்ஞை அற்ற குழுநிலை' என்ற எண்ணக் கருவின் அடிப்படையில் உருவாக்குகின்றார். கவிதைப் படைப்புக்களை மானிடத்தின் பிரக்ஞையிலடங்கிய ஒரு குறியீடாக விளக்கும் பஸ்லர், விமரிசகன் தன் ஆய்வில் கலாரசனை உள்ளடக்கத்தையும் அதன் அமைப்பு, பாணி என்பன பற்றிய ஆய்வில் மட்டுமே ஈடுபட வேண்டுமென்கிறார். அமைப்பியல்வாத விமரிசன அளவு கோல்களும், உள்ப்பகுப்பாய்வு முறையும் பஸ்லரது விமரிசனத்தின் முறையியல் அடிப்படையாகும்.

50 ம், 60 ம் ஆண்டுகளில் அமெரிக்க இலக்கிய ஆய்வில் அவதானிக்கக் கூடிய செல்நெறியாகவிருந்தது புது விமரிசனத்தினதும், இருப்பியல்வாத இலக்கியக் கொள்கையினதும் பரஸ்பர செல்வாக்காகும். ஆனால் தற்பொழுது மேற்கூறிய கோட்பாடுகளிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற சிற்சில அம்சங்கள் ஒரு புதிய விமரிசன செல்நெறியை உருவாக்கியுள்ளது. இவ்வகையில் அமெரிக்க இலக்கியவியலாளான என். ப்ராய் என்பவரது

'அனரொமி ஒவ் கிறிட்டிசம்' என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ப்ராயின் அபிப்பிராயப்படி விமரிசனத்தின் ஊற்று விமரிசனத்தின் வரையறைகளுக்குள்ளேயே உள்ளடங்கியது. அது சமூக — மெய்யியல் அளவுகோல்களை நிராகரிக்கின்றது. இலக்கிய விமரிசனம் அல்லது வரலாறு என்பது பிற துறைகளுடன் தொடர்பில்லாததும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் பற்றியதும் மட்டுமேயாகும்.

விமரிசனத்திற்குரிய உலகப் பொதுவான முறையியல் பற்றி ப்ராய் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் அத்தகையதொரு கோட்பாட்டிற்கான திறவுகோலாக 'கலைச் சொல் அணி' எனும் எண்ணக் கருவை முன்வைக்கின்றார். இலக்கியம் ஒரு குறியீட்டு விளக்கமாகும். அது கணிதம் போன்ற தொரு மொழி. தன்னளவில் எதுவித உண்மையையும் கலை இலக்கியம் தெரிவிக்காத பொழுதும், அதனைத் தெரிவிப்பதற்கான கலைச் செல்லணியாக இருக்கின்றது. ப்ராயின் அபிப்பிராயப்படி கலைச் சொல்லணியின் பல்வேறு மாதிரிகளாகவே கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் விளங்குகின்றன. விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய விமரிசனத்தின் மிக முக்கிய கடமை தரப்பட்ட இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கத்தையும் அதன் அமைப்பையும் தெளிவுபடுத்தலாகும். உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவிக்கையில் அதனை ப்ராய் கட்டுக்கதை என்கிறார்.

ப்ராயின் கொள்கைப்படி இலக்கிய வரலாறு அது வளர்ச்சியில் எளிமையிலிருந்து சிக்கலான கலப்பு என்ற தன்மையை நோக்கிச் செல்கின்றது.

தற்கால கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் புராதன மக்களது கலைப் படைப்பின் எளிமையான கருத்திரத்திலிருந்து வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு சிக்கலான கலப்பு ஆகும்.

மேற்கத்திய இலக்கியவாய்வுத் துறையில் ப்ராயினது நூலானது கலை இலக்கியம் பற்றிய கட்டுக்கதைக் கொள்கையை முன்வைப்பதன் மூலம் பாவனைக் கொள்கையின் குறைபாடுகளை களைந்ததொரு கோட்பாடாக மதிப்பிடப்படுகிறது.

மேற் கூறியவை தவிர மொல், பென்செ போன்றவர்களது கலை இலக்கியம் பற்றிய கருத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை பயன்வழிவாத கலாரசனைக் கோட்பாட்டை முன்வைக்கின்றன. இவர்களது நோக்கில் கலை இலக்கியங்கள் ஒருவகையான தகவல் — செய்தியைத் தருகிறது. 'தகவல் தொடர்புக் கோட்பாடும் கலாரசனை அறிவும்' என்ற நூலில் மொல் பண்பாட்டின் பல்வேறு கலையம்சங்களும் அவற்றின் பெறுமானமும் பெருமளவிற்கு தகவல் தொடர்பு என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது என்கிறார். பலவகையான தகவல்களைத் தாங்கிவரும் இயல்பு கலை இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. உதாரணமாக சர்ரிய லிச ஓவியங்களையும், வெற்றுநிலைக் கருத்தோவியங்களையும் குறிப்பிடலாம்.

சர்ரியலிசம் கலையின் காட்சித் தோற்றம், பொருளும் அதன் பகுதிகளுக்குமிடையிலான தொடர்பு என்பன பற்றிய மரபுவழிக் கருத்தை நிராகரிக்கின்றது. வெற்றுநிலைக் கருத்தோவியம் கலைப்பாணியையும், வர்ண வேறுபாடுகளையும் இல்லாது செய்கிறது.

கலை இலக்கியம் பற்றிய தகவல் — தொடர்புக் கொள்கையாளர்களது கருத்துப்படி நவீன தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியே கலை இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. அது கலை இலக்கிய உலகில் புதிய மரபுகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. தொழில் நுட்ப பண்பாட்டைக் கலை இலக்கியங்கள் உள்வாங்குதல் மூலம் நுகர்ச்சிப் பொருளுக்கும் கலைப் படைப்பிற்குமிடையிலான வேறுபாடு இல்லாது போகின்றது. அதாவது பொதுசனத் திரளின் பொழுது போக்கு கலைச் சாதனங்களிற்கும் கலைக்குமிடையிலான வேறுபாடு இல்லாது போவதுடன், கலை இலக்கியத்தைப் பெருந்திரள் பண்பாட்டின் 'அச்சொட்டான படைப்புமாதிரிகள்' என்ற தரத்திற்கு கலையின் தரத்தை கீழிறக்கிவிடுகிறது.

(முற்றும்)

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50

ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00

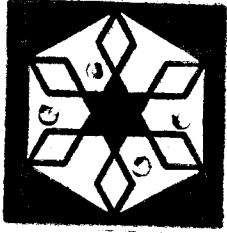
(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா.

மல்லிகை

234 பி. கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் முன்னேற்றம்
எங்கள் முன்னேற்றம்
நாட்டின் முன்னேற்றம்

மேர்ச்சன்ட் பிஞன்ஸ்
லிமிட்டெட்

4, மேல் மாடி, மொடல் மார்க்கட், யாழ்ப்பாணம்.

24183

த. பெ. 63.

அவனும் மனிதன்தான்

திக்குவல்லு கமால்

இடைக்கிடை மழை பெய்வதோடு வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்ததால், நேரத்தைக்கூட ஊகிக்க முடியாமலிருந்தது. மீண்டும் மழை கொட்டித் தீர்க்க ஆரம்பித்துவிடமுன் தங்கள் காரியங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளும் வேகத்தில் எல்லோருமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் இல்யாஸ் நானுவோ எந்த விதமான வேலையும் இல்லாதவனாக ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி முழங்கால்களோடு கைகளைக் கோர்த்து குந்தியமர்ந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்குத் தொழிலா..... மனைவி மக்களா? இப்படி எவ்விதப் பிரச்சினையும் இல்லாததால், மாழை பெய்தாலும் வெய்யில் தகித்தாலும் அவனுக்கு ஒன்றுதான்!

இல்யாஸுக்கு சாடையாகப் பசிப்பது போலிருந்தது. என்ன இருந்தாலும் அவனுக்கு வேளா வேலைக்குப் பசிக்கத் தொடங்கிவிடும், பசி வந்தால்தான் அவனுக்குப் பிரச்சினை. சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்வதென்றல்ல, எங்கே போவதென்றுதான். ஏனென்றால் அவனுக்குப் போகு மிடமெல்லாம் சாப்பாடு இருக்கத்தானே செய்கிறது.

குந்தி இருந்தவன் மெல்ல எழுந்தான். சரி இன் டை க்கி பெரியும்முட்டுக்கு போம். அவன் கால்கள் பெரியும்மா வீட்டுக்கு நகர்ந்தன.

காற்றோடு சேர்ந்து பறக்கப் போன்ற மெல்லிய உருவத்தான் அவனுக்கு. முன்னே கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, கூனல் விழுந்த முதுகோடு கீழே பார்த்தவண்ணம் நடந்தான் இல்யாஸ். அதற்கேற்ற ஸாரம்... சேட்ட.

ஒரு காலத்தில் அவன் மிகச் சிரமப்பட்டுத் தொழில் செய்தவன்தான். இப்பொழுது அவனுக்கு எந்தத் தொழிலுமில்லை. தொழில் செய்ய மனமுமில்லை. அவனுக்கு உம்மா, வாப்பா இருந்தார்கள்தான். அவர்கள் மௌத்தாகிப்போய் பல வருடங்கள் கடந்துவிட்டன. சகோதரர்கள் இருந்தும் இல்லாத நிலைமை. கல்யாணம் செய்து மனைவியும் ஒரு மகனும் அவனுக்குண்டு. ஆனால் இப்பொழுது அவனோடு இல்லை.

இந்தக் கதைகளெல்லாம் ஊரார் அறிந்தவைதான். இதற்கும் சற்று மேலாக நல்ல குடும்பமொன்றில் பிறந்தவன் என்பதும் எல்லோருக்குமே தெரியும். மிக நெருங்கிய குடும்ப உறவி

னர்களில் பலர் நல்ல வசதி வாய்ப்புகளோடு இருக்கவுந்தான் செய்கிறார்கள். இருந்தாலும் என்ன? உறவுகளை வளர்க்கவும் வளம்படுத்தவும் கூட ஓர் அந்தஸ்து அவசியப்படும் காலமல்லவா?

இந்தப் பின்னணி தெரிந்ததால் இல்யாஸுக்கு ஊரார் உதவப் பின்வாங்குவதில்லை. உதவியென்றால் என்ன? வீட்டுக்கு வந்தால் ஒரு பிடி சோறு கொடுப்பதுதான். இதற்குமேல் எதையும் கேட்டு அவன் யாரையும் தொல்லாப்படுத்துவதில்லை. எங்காவது ஒரு நேரச் சோறு சாப்பிட்டால் அவர்களுக்கு ஏதாவதொரு சிறு வேலையாவது செய்து கொடுத்துவிட வேண்டுமென்பதை அவன் மறந்துவிடமாட்டான்.

'ஆ..... வாவா இல்யாஸ் மிச்சம் நாலாக்கிப் பொறகு இந்தப் பொக்கத்துக்கு வந்தீக்கு...' பெரியும்மாதான் இப்படி அவனை வரவேற்றான்.

இடைக்கிடை வளர்ந்துள்ள முகத்து மயிர்களை மெல்லத் தடவியபடி ஒரு சிரிப்பு. இதுதான் அவனது பதில்.

'இன்னம் னுஹருக்கு பாங்கு செல்லல்லயே. இல்யாஸுக்கு பகலக்கி சோறுதான். அதுக்கு முந்தி..... அன்ன வெளவன அவிச்ச புட்டு மேசேலீக்கி அத எடுத்துக் குடு புள்ள.....'

பெரியும்மாவின் உத்தரவை பேத்தி படபடென்று நிறைவேற்றினாள். இல்யாஸ் ஒரு பக்கமாக அமர்ந்து அதைச் சாப்பிடத் தொடங்கினான்.

'திண்டு முடிச்சா இல்யாஸ்... அப்ப பின்னுக்கீக்கிய தேங்க கொஞ்சத்தேம் உரிச்சிப்போடு'

பெரியும்மாவின் வேண்டுதலுக்காக மட்டுமல்ல, வயிற்றுக்குக் கிடைத்த நன்றிக்காகவும் அவள் இருபத்தைந்து தேங்காய்களையும் உரிக்கத் தொடங்கினாள் இல்யாஸ்.

அவனது வாப்பாவின் நாளைவின் மனைவிதான் இந்தப் பெரியும்மா. அவளின் மூன்று புதல்வர்களும் கடையும் வியாபாரமுமாகத் திரிபவர்கள். இரண்டு பெண்பிள்ளைகளையும் வசதியான இடத்தில் கரைசேர்த்து பல வருடங்கள் உருண்டாயிற்று. பழைய வீடு அப்படியே இருக்க புதுவீடு கட்டி இன்னும் அதிக நாட்களாகவில்லை.

பெரியும்மாவோடிருந்த மூத்த மகள் கணவனின் ஊருக்கு வீடு வாங்கிக் கொண்டு போன பின்பு எடுபிடி வேலைக்கு அவளுக்குப் பெரிய பிரச்சினையாகிப் போய்விட்டது. சமையல் வேலைகளுக்கு பக்கத்து வீட்டு இளையாவைச் சேர்த்து கொண்டுள்ள போதும் சாமான் வாங்கக் கடைக்குச் செல்ல, குளிப்பதற்கு தண்ணீர் அள்ள, மற்றும் இப்படியான வேலைகளுக்கு இன்னொரு பலமான உதவி தேவையாக இருந்தது.

இதற்கெல்லாம் சேர்த்து இல்யாஸை நிறுத்திக் கொண்டால் என்னவென்று பெரியும்மாயோசித்து, அதற்கான அங்கீகாரத்தையும் புதல்வர்களிடமிருந்தும் பெற்றுகொண்டாள். ஆனால் இல்யாஸைப் பிடித்துக் கொள்ளுவதுதான் கஷ்டமாக இருந்தது. இன்று எப்படியோ வலிய வந்து சேர்ந்துவிட்டான் அல்லவா? ஆனால் அவன் ஏற்றுக் கொள்வானோ என்பதுதான் தெரியவில்லை. அந்த வீட்டைப் பொறுத்தவரை உதவிக்கு வர

எவரும் தயங்கிப்போவதில்லையே. பசையுள்ள இடமாயிற்றே..... இப்படி வருபவர்களுக்கு கணக்குப் படி எண்ணிக் கொடுப்பதை விட, இல்யாஸுக்கு எஞ்சுகிற சோற்றில் ஒருபிடி கொடுத்து விட்டால் எல்லாம் சரிதானே!

'அ..... எல்லாம் உரிச்சிப் போட்டா..... பத்துமட்டும் உரிச்சாப் போதும் தானே. சரி சரி இப்ப பசும் வந்தீக்கும்..... சோறு போட்டு வெச்சீக்கு பெய்த்துத் தின்னு இல்யாஸ். ஓண்ட ஊடு போலத்தான் வேண்டிய மட்டும் திண்டு குடிச்சிக் கொண்டு இங்கயே நில்லு. அங்கேம், இங்கேம் திண்டு கொண்டு படுத்துக் கொண்டு திரியத்தே வில்லை. அங்க பாரு பழய ஊடு அப்படியே ஈக்கி. அதில படுக்கேமேலும் என் சரிதானே'

பெரியும்மாவின் இந்த உபசரிப்பு அவன் எதிர்பார்க்காததுதான். பதில் சொல்ல என்ன தானிருக்கிறது? வழமை போல முகத்தைத் தடவிக் கொண்டு ஒரு சிரிப்பு அவ்வளவுதான். பெரியும்மா பெரிய சாமார்த்திய சாலிதான்.

அன்று இரவு அவன் பெரியும்மாவின் பழைய வீட்டில்தான் நித்திரை செய்தான். அவனுக்காக சாக்குப் படங்குக் கட்டி லொன்று காத்திருந்தது. தட்டு முட்டுச் சாமான்களும் புதுவீட்டின் எச்ச சொச்சமாக உள்ள வேலைகளுக்கான சாமான்களும் அங்கு நிறைத்து வைக்கப் பட்டிருந்தன. அவற்றின் பாதுகாப்புப்பற்றி இனி பெரியும்மாவைக் கவலைப்படத் தேவையில்லைத் தான்.

இல்யாஸுக்கு பெருமூச்சு சோன்று தோன்றி வெளியேறியது. எவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு ஒழுங்கான வீடொன்றுக்

குள் உறங்குகிறான். திருமணம், குடும்பவாழ்வு, சுகவீனம், விவாகரத்து ஆமாம் கடந்துபோன அவனது வாழ்க்கைச் சுவடுகள் தான் இவை. பத்து வருடங்கள் முற்றாக நகர்ந்து விட்டன. இந்தப் பத்து வருடங்களாக வாழ்க்கைபற்றி எந்த அர்த்தமும் அவனுக்கிருக்கவில்லை. ஏதோ எங்காவது உண்பதும், எடுபிடிவேலை செய்வதும், உறங்குவதும் தான் அவன்பாடு.

'இல்யாஸ்..... இல்யாஸ்... ஒழும்பு புள்ள. கோப்பிய குடிச்சிட்டு அந்த பெரலுக்கு தண்ணி நெறச்சா எனக்குக் கொஞ்சம் குளிச்சிக்கொளேலுமில்லயா'

பெரியும்மா காலே ஆறு மணிக்கெல்லாம் வந்து அவனை எழுப்பிவிட்டாள். கையோடு கோப்பிக் கோப்பை. சுடச் சுட கோப்பி குடிக்கக் கிடைத்ததே பெரிய சுகானந்தம் போலிருந்தது இல்யாஸுக்கு.

அவன் பெரியும்மாவோடு ஐக்கியமாகி இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கும் மேலாகிவிட்டது. இந்தப் பத்து வருடத்துக்குள்ளும் ஒரே இடத்தில் சில நாள் நிலையாக நின்றதே இல்யாஸைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய காரியம்தான்.

ஒரு தடவை யாரோ தெரிந்தவர்கள் அவனை ஒரு ஹோட்டலில் சேர்த்து விட்டார்கள். மூன்றே நாட்களில் மீண்டும் திரும்பிவந்து விட்டான். பிறிதொரு சமயம் அரிசி மில்லொன்றுக்குப் போய்விட்டு இரண்டே நாட்களில் ஒடோடி வந்துவிட்டான். ஊருக்குள்ளேயேதான் என்பதாலோ என்னவோ பெரியும்மா வீட்டுக்கும் அவனுக்கும் பொருத்தமேற்பட்டுள்ளது.

காலையில் எழுந்ததும் தண்ணீர் நிறைப்பு, பின்பு வீட்டுத் தோட்டத்தை பெருக்குதல், கடைக்குப் போய்வரல், விறகு பிளத்தல். இப்படியான வேலைகளைச் செய்வதற்கு இப்பொழுதெல்லாம் பெரியும்மா சொல்லும்வரை இல்லாஸ் காத்திருப்பதில்லை.

இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்புதான் பெரியும்மாவின் மூத்த மகன் காரொன்று வாங்கியிருந்தார். அதனால் இல்லாஸுக்கு இன்னொரு வேலையும் அதிகரித்திருந்தது. காலையிலேயே காரைக் கழுவிவிட வேண்டும். அன்றும் அப்படித்தான் காரைக் கழுவித் துடைத்தபின் ஏனைய வேலைகளையும் முடித்துவிட்டு மீண்டும் முன்பக்கமாக வந்து நின்றான் இல்லாஸ்.

பெரியும்மாவின் மகன் காரில் ஏறிப் புறப்படும் காட்சியைக் காணவேண்டுமென்ற ஆசை. ஆனால், ஏனோ அவர் அன்று வெளிவரத் தாமதித்துக்கொண்டேயிருந்தார்.

‘இல்லாஸ் இங்கவா எனத்தியன் அங்கே செய்த?’ பெரியும்மாவின் குரல் அசாதாரணமாக ஒலித்தது.

பெரியும்மாவின் வீட்டின் பின்பக்கம்வரை சென்றான் அவன். அதற்கிடையில் கார் புறப்படும் சத்தம் கேட்டது. இன்றும் அந்தக் காட்சியைக் காணமுடியவில்லையே என்று எண்ணுகையில்.....

‘இங்க இல்லாஸ்... தொழிலுக்குப் போற நேரத்தில முன்னுக்குப் பெய்த்து நிக்காதே... போற பைனம் சந்தோஷமா

சுக்கோணும். தொழிலுமில்லாம் குடும்பமுமில்லாம் நிக்கிய நீ அப்பிடிப் பெய்த்து முன்னுல நிண்டா... கொஞ்சம் யோசிச்சி நடந்துக்கோ’

பெரியும்மாவின் கடுகடுத்த பேச்சு இல்லாஸை வெருவாகப் பாதித்துவிட்டது. ‘நானும் ஒரு மனிதன்தான்’ என்ற உணர்வு அப்பொழுதுதான் அவனுக்குள் லிருந்து கிளர்ந்து பொலிந்தது. அன்றெல்லாம் அவன் உற்சாக மில்லாதவனாகத்தான் அங்கு இயங்கினான்.

இரவு இல்லாஸுக்கு நீண்ட நேரமாகத் தூக்கமே வரவில்லை. யோசனைகளே அடுக்கடுக்காக இதயத்தில் கிளர்ந்து கொண்டிருந்தன.

‘நான் செய்த வேலைக்கித் தானே பெரியும்மா எனக்குச் சோறு தாரு. என்னோட இருக்கிய எரக்கத்துக்கா? இல்லையே. இந்தச் சோறு எங்க போனாலும் எனக்குக் கெடக்கியதானே... மெர்கத்தில முழிக்கியத்துக்கும் நான் பொருத்தமில்லாதவன். ஆனா வெள்ளனேலீந்து ராவா கங்காட்டம் நான் செய்கின்ற வேலையெல்லம் அவங்களுக்கு பொருத்தமாயிக்கு’ — இப்பிடி எத்தனையோ எண்ணத் தொடர்களுளோடுதான் அவன் கண்ணுறங்கினான்.

அடுத்த நாள் காலை கோப்பியோடு வந்த பெரியும்மாவுக்கு பெரிய ஏமாற்றம். அங்கே இல்லாஸைக் காலையில்லை. அவரது இரண்டொரு ஸாரம் சட்டைகளையும் கூடத்தான்.

“சோவியத் நாடு” நேரு விருது பெற்ற

டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியத்திற்குப் பாராட்டு விழா

பிரபல நடன மணியும், ‘நிருத்யோதயா’ நடனப் பள்ளியின் இயக்குநருமான டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியத்திற்கு சமீபத்தில் ‘சோவியத் நாடு’ நேரு பரிசு வழங்கப்பட்டதை முன்னிட்டு, அண்மையில் சோவியத் கலாசார மையத்தில் அவருக்கு ஒரு சிறப்பான பாராட்டு விழா நடைபெற்றது.

அவரைப் பாராட்டிப் பேசிய தமிழ்நாட்டு இன்கஸ் பொதுச் செயலாளர் திரு. என். டி. வானமாமலை, அவரது மறைந்த தந்தை டைரக்டர் கே. சுப்பிரமணியத்தைப் போலவே, இந்திய — சோவியத் நட்புறவுக்கு டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியத்தின் பங்கு மிகப் பெரியது என்றார். நம் நாட்டில் உள்ளது போலவே அவருக்கு சோவியத் யூனியனிலும் ரசிகர்கள் ஏராளம். ‘சோவியத் யூனியனுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையில் அவர் ஒரு கலாசாரப் பாலமாக இருந்து வருகிறார். நமது கலாசாரத் தூதுவராக அவர் விளரவில் சோவியத் நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ள இருக்கிறார் என்பதிலும், மாபெரும் ஜவஹர்லால் நேருவின் பெயரால் வழங்கப்படும் ‘சோவியத் நாடு’ பரிசு டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதிலும் நாம் பெருமைப்படுகிறோம்’ என்று அவர் தொடர்ந்து கூறினார்.

வைஸ் — கான்சலும், சென்னையிலுள்ள சோவியத் செய்தித் துறைத் தலைவருமான திரு. ஓய். எல். ஃபுரலோவ் தமது உரையில் கலைத் துறைக்கும், இந்திய — சோவியத் நட்புறவிற்கும் தம்மை அர்ப்பணம் செய்து கொண்டிருப்பது பத்மா சுப்பிரமணியத்தின் குடும்பப் பாரம்பரியம் என்றார். ‘அவருடைய தந்தை டைரக்டர் கே. சுப்பிரமணியம், தமிழ்த் திரையுலகிற்கு மட்டுமல்லாது, இந்திய — சோவியத் நட்புறவை வளர்ப்பதிலும் ஒரு முன்னோடியாக விளங்கினார்’ என்று திரு. ஃபுரலோவ் கூறினார்.

ஆன்மீக, கலாசாரப் பிணைப்புக்கள் தாமாகவே தோன்றி விடுவதில்லை. மாபெரும் மனிதர்களது செயல்களின், முயற்சிகளின் விளைவாகவே தோன்றுகின்றன என்று கூறிய திரு. ஃபுரலோவ், எவ்வாறு வியோ டால்ஸ்டாய் மகாத்மா காந்தியைக் கவர்ந்தார். பிரேம்சந்த் எவ்வாறு மாக்கிம் கோர்க்கியை இந்திய வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார், பிரபல திரைப்பட நடிகர் ராஜ்கபூர் எவ்வாறு இந்தியத் திரைப்படங்களை சோவியத் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார் என்பதை விளக்கிப் பேசினார்.

தமது நன்றி உரையில் டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியல், மாபெரும் சோவியத் பாலே நடனமணியான மாயா பிளிசெத்ஸ் காயாவினால் கலைத்துறைக்கு ஈர்க்கப்பட்டதாகக் கூறினார். சிறு

வயது முதலே இந்திய — சோவியத் கலாசாரக் கழகத்துடன் தான் கொண்டிருந்த உறவுகளை நினைவு கூர்ந்த அவர், பிரபல சோவியத் கலைஞர்களைச் சந்திக்கும் பேறு தமக்குக் கிடைத்திருப்பதாகக் கூறினார். தமது தந்தையாருடன் சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்ததை நினைவு கூர்ந்த அவர், சோவியத் யூனியனில் 'நான் எனது இரண்டாவது தாயகத்தில் இருந்ததைப் போலவே உணர்ந்தேன்' என்று கூறினார்.

கலாசேஷத்திராவின் தலைவி திருமதி ருக்மணிதேவி உடல் நல மின்மையால் பிரதம விருந்தாளியாகக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள இயலவில்லை. அவர் அனுப்பிய வாழ்த்துச் செய்தியை அவருடைய பிரதிநிதி திருமதி ஜெயலட்சுமி கூட்டத்தில் வாசித்தார். சோவியத் கலாசார மையத்தின் இயக்குநரும், காஞ்சலுமான திரு. வி. பி. மோல்சனோவ் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தார்.

சமாதானத்தை நேசிக்கும் மக்கள்

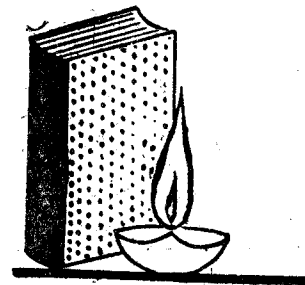
'சோவியத் நாடு' நேரு பரிசு தமக்குக் கிடைத்தமை பற்றி டாக்டர் பத்மா சுப்பிரமணியம் பின்னர் நிரூபரிடம் கூறியதாவது;

இத்தகைய சிறப்புமிக்க பரிசு எனக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள போதிலும், சென்னையில் இந்திய-சோவியத் கலாசாரக் கழகத்தை நிறுவியதர்களில் ஒருவரான என்னுடைய தந்தை காலஞ் சென்ற திரு. கே. சுப்பிரமணியத்தின் சார்பிலேயே இதனைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். என் தந்தை சோவியத் யூனியனது ஆர்வம் மிக்க நண்பர். 1951ல் சோவியத் யூனியனில் சுற்றுப் பயணம் செய்த முதல் இந்தியக் கலாசாரக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தவர்.

1968 செப்டம்பரில் ஒரு முறையும், 1969ல் ஒரு முறையும் நான் சோவியத் யூனியனில் சுற்றுப் பயணம் செய்திருக்கின்றேன். அந்த இரு பயணங்களின் நினைவுகள் இப்பொழுதும் என் உள்ளத்தில் பசுமையாக உள்ளன.

உலகின் எந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த கலையையும் ரசித்து மகிழ்ந்து உளமாரப் பாராட்டுபவர்கள் சோவியத் மக்கள். அத்தகைய மக்களிடம் பிற மக்களை நேசிக்கும் பாங்கும், சமாதான வாழ்க்கையை விரும்பும் நற்பண்பும் இயல்பாகவே பொதிந்துள்ளன. அனைத்து சோவியத் பிரஜைகளும் யுத்தத்தை அறவே வெறுக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கும் தங்கள் நாட்டுக்கும் மட்டுமன்றி, உலகெங்குமுள்ள மக்கள் அனைவருக்காகவும் சமாதானத்தை விரும்புகிறார்கள்.

இந்திய — சோவியத் உறவுகள் அரசாங்க மட்டத்தில் அமைந்துள்ள உறவுகள் மட்டுமல்ல. அவை மக்களிடமும் படர்ந்து பரவி ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. இதனால்தான் ஒரு நாட்டுக் கலைஞர்கள் இன்னொரு நாட்டில் பிரபலமடைய முடிகிறது.

காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனின்

'நாளை' நாவல்

ஒரு மதிப்பீடு

சி. தில்லைநாதன்

போருக்கும் கொடைக்கும் ஆட்சியாளரைத் தூண்டும் பொருட்டுப் புறப்பாடல்களையும் ஊழ்வினை உருத்து வந்துட்டும் என்பதை உணர்த்தச் சிலப்பதிகாரத்திலேயும், பக்தி உணர்வினை வளர்க்கத் தேவார திருவாசக பிரபந்தங்களையும் ஆக்கலாமென்றால், இன்றைய அவலங்களையும் அவற்றுக்கான காரணங்களையும் மனித சமூகத்துக்கு உணர்த்தவும் அவலங்களைப் புறங்கண்டு நாளைய வாழ்வை நலம்பெறச் செய்யும் வேட்கையை விளைவிக்கவும் ஏன் இலக்கியம் படைக்கக் கூடாது?

அத்தகைய இலக்கியங்களை ஆக்குவதில் இன்று சமுதாயப் பிரக்ஞையும் சமுதாயப் பார்வையும் வாய்ந்த பல எழுத்தாளர் முனைந்து நிற்கின்றனர். அந்த வகையிற் காவலூர் எஸ். ஜெகநாதனும் குறிப்பிடத் தக்கவர். அவர் எழுதியுள்ள 'நாளை' என்ற புதிய நாவல் அனலைதீவுப் பிரதேசத்தைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டிருந்தாலும், நாடு தழுவிய ஏன் உலகளாவிய ஓர் இலட்சியம் அதில் இழையோடியிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

செல்வந்தராகிய செல்வலிங்கம் லோஞ் போக்குவரத்தின் வாயிலாக மட்டுமன்றிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமும், கோயிலின் மூலமும் கொள்ளையடித்துச் சம்பாதிக்கிறார். கடை முதலாளி தனிகாசலமும், புகையிலை வியாபாரி கிங்காரவேலரும் தங்கள் வியாபாரங்களின் மூலமாக இயன்றளவு மக்களைக் கொள்ளையடிக்கின்றனர். தலைமையாசிரியரும் அவர்களைச் சார்ந்து நின்று பள்ளிப் பிள்ளைகளைக் கூடச் சுரண்டிச் சொத்தைப் பெருக்குவதில் கண்ணா யிருக்கிறார். சுரண்டிச் சம்பாதிப்பவர்களாகிய அவர்கள் யாவரும் தமது வருவாய்களை அதிகப் படுத்தவும் அதற்குப் பாதகம் விளைவிக்கும் போக்குக்களை முறியடிக்கவும் சாதியுணர்வு, சமய உணர்வு இனவுணர்வு யாவற்றையும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆயினும் தங்கள் சாதியையோ சமயத்தையோ இனத்தையோ சார்ந்தவர்களை இரக்கமின்றிச் சுரண்ட அவர்கள் பின்னிற்கவில்லை. மேலாதிக்கத்தைக் காப்பாற்றி வலுப்படுத்தவும், மேலாதிக்கத்தை அடையவும்

சாதி மத இன உணர்வுகள் பல பிரயோகிக்கப்படுவது நாவல்லே காட்டப்படுகிறது.

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கென இளைஞர்கள் இயக்கம் அமைக்க முனையும் போது சாதி சமய இன உணர்வுகளும் சம்பிரதாயங்களும் இடர் விளைவிக்கின்றன. அவற்றைப் புறங்கண்டு அவலங்களுக்கான மூல காரணங்களை விளங்கிக் கொண்ட சரியான அடிப்படையில் ஒற்றுமையைத் தோற்றுவிக்க முற்போக்கு எண்ணங் கொண்டோர் மூயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர். அந்நிலையினை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சார்பாக நின்று உணர்ந்துவதற்கு இந்நாவலை ஓர் ஊடகமாகக் கொண்டுள்ளார் காவலூர் ஜெகநாதன்.

சாதிப்பிரச்சினை என்றோ தீர்ந்துவிட்ட ஒன்று என்று சிலரும், இனவாதத்தை ஒழித்து விட்டோம் என்று வேறு சிலரும் அவ்வப்போது பேசுவதைக் கேட்கிறோம். அவ்வாறு வெளிப்படையாகக் காணக்கிடக்கும் பிரச்சினைகளில் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளாமல், நிகழ்காலக் கொடுமைகளை உதாசினம் செய்யாமல் நாவலை ஆசிரியர் நடாத்திச் செல்கிறார்.

இனத்தின் பெயராலும் சாதியின் பெயராலும் சிறுமைப்படுத்தப்படுமிடத்து மனிதர்கள் உணர்ச்சி வசப்படுவதும், பெருமைச் சிக்கல் காரணமாகவும் தாழ்வுச் சிக்கல் காரணமாகவும் சாதியுணர்வு உயர்த்தப் பட்டோரிடத்து மட்டுமன்றித் தாழ்த்தப்பட்டோரிடத்தும் தலைதாக்குவதும் நாவலிற் காட்டப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலுடன் தொடர்பு, கல்விமுறை, அரசியல் மாற்றங்கள், தொடர்பு சாதன வளர்ச்சி, தவறான முறை, பிறநாட்டு வேலை வாய்ப்புப் போன்றவற்றினால் சாதிமுறையின் இறுக்கம் தளர்ந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றதாயினும், அடிப்படையில் மாற்றம் ஏற்பட்டாலன்றி அது முற்றாக ஒழிய வழியில்லை என்பது தெரிகிறது.

சாதி ஒடுக்கு முறையை மாற்றுவதற்கு வேண்டியது சமுதாய மாற்றமல்ல, மனமாற்றமே என்று சொல்பவர்கள், சின்னத்தம்பியின் தகப்பனிடம் செல்வலிங்கம் உள்ள வாங்கிக் குடிக்கும்போது போதையிற் காட்டும் மனமாற்றத்தை நோக்கி உண்மை புரிந்து கொள்ளக் கூடும். போதை நிலையில் அத்தகையதோர் அன்பினைப் பாவிக்கும் செல்வலிங்கம் செயலிலே தன்நிலைப்பட்ட சுய ரூபத்தைத்தான் காட்டினார்.

யாராவது புதிதாக பணம் சம்பாதித்து விட்டால் அவரைத் திருவிழாச் செய்யத் தூண்டிப் பணத்தைக் கரைக்க முயல்வது ஊரில் அதிகாரத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கைவந்த கலை. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் அத்தகைய வலைகளுக்குள் வீழ்வதையும் ஆசிரியக் அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

சமுதாய மேம்பாடு காணத் துடிக்கும் செல்வராணி, ஊரந்தாமன், குமரேசன் ஆகியோரது பாத்திரங்கள் அவரிடையேயுள்ள சில மாறுபாடுகள் புலப்படுமாறு சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. சீர்திருத்த எண்ணத்துடன் களிதைகள் புவனவதிலும் கூட

டங்கள் ஏற்பாடு செய்வதிலும் நாட்டம் காட்டும் சிவராமன் போராட்டத் தெளிவின்றி ஒடுக்குபவர் நிழலில் அவரைச் சார்ந்து திரிகிறான். ஆங்கில மொழியை ஓர் ஆயுதமாகப் பிரயோகித்தும் விண்ணப்பங்கள் தயாரித்தும் கெட்டித்தனமாகக் காரியங்களை நிறைவேற்றலாமென நம்பும் ஓய்வுபெற்ற அரச ஊழியர் தங்கரத் தினமும், முதுகு குனிந்தபடி பறையடிக்கும் நிலையிலும் சமுதாய மாற்ற வேட்கையினை மனதிற புதைத்து வைத்திருக்கும் நல்லாணும் நினைவில் நிற்கத்தக்க பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

அதிகமாக எழுதுவதிலும் அவ்வெழுத்துக்களுக்குப் பிரசுரகளைக் களைத் தேடுவதிலுமே காவலூர் ஜெகநாதன் மும்முரமாக நிற்கிறாரோ என்று ஒரு காலத்தில் நான் எண்ணியதுண்டு. ஆனால் சமுதாய வாழ்வையும் அதன்பாற்பட்ட பிரச்சினைகளையும் துல்லியமாக விளங்கிக் கொள்வதிலும் அவருக்கு ஆர்வமும் திறமையும் உண்டென்பது சமீப காலத்திலே தெளிவாகி வருவதற்கு இந்நாவலும் தக்கதொரு சான்றுகிறது.

அவரது அனுபவமுள்ள பார்வையினையும் ஆக்கத்திறனையும் இனங்காட்டும் வகையில் இந்நாவலை ஆக்கியிருக்கிறார். சமுதாய அரசியல் உண்மைகள் பலவற்றை நாவல் மூலம் புலப்படவைக்கிறாராயினும் பிரசார அமுக்கத்தினால் கதையோட்டம் பாதிக்கம் படவில்லை.

‘தங்கரின் ராசி எல்லாரும் அன்போடு பழகுவார்கள். ஆனால் ஒன்று, நேரம் காலம் இல்லாமல் வியட்நாமில் அமெரிக்கன் போட்ட குண்டு மாதிரி. இங்கிலீசில் இவர் விளகவதுதான் ஜீரணிப்பதற்குக் கஷ்டமாக..... அவருக்கு இங்கிலீஸ் ஒரு பாஷை அல்ல, ஆயுதம்’— இத்தகைய வர்ணனைகள் கால உணர்வோடு சுவாரஸ்யமாகவும் அமைந்துள்ளன.

பிரபல இலக்கிய விமர்சகரான வல்லிக்கண்ணன் வழங்கியுள்ள முன்னுரையிற் குறிப்பிட்டிருப்பது போல, ‘கொஞ்சப் பேர் நல்லா எல்லாரும் சீரழியிற இந்த நிலையை மாற்ற வேணும்’ என்று விழிப்பு உணர்வோடு செயல்புரியத் துணிகிற இனைய தலைமுறை னரையும், மக்களைச் சுரண்டி வாழ்வில் ஏற்றம் பெறும் சுயநல, குழ்ச்சிக்காரப் பெரியவர்களின் இயல்புகளையும் இந்த நாவல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது’

சாதிப் பெருமையைக் காப்பாற்ற வேண்டும். இனப் பெருமையைக் காப்பாற்ற வேண்டும், சமயப் பெருமையைப் பேண வேண்டும் என்றெல்லாம் வசதிக்கொத்த சுலோகங்களைப் பிரயோகித்துத் தம் நலன்களைப் பேணி வளர்க்கச் சுரண்டுவோர் ஒன்றுபட்டு நிற் சின்றனர். அவர்களை வெல்ல வேண்டுமாயின், சுரண்டப்படுவோர் உணர்ச்சிவசப்படாது, சலிப்படையாது, குறுக்கு வழிகளிற் செல்லாது, தெளிந்த சமுதாய சிந்தனையுடன் ஒன்றுபட்டுத், திட்டமிட்டு, எதிரிகளைத் தனிமைப்படுத்திப் போராட வேண்டும், இதுவே நாளை பற்றி நம்பிக்கையினை நமக்கு ஊட்டும் இந்நாவல் வாயிலாகப் பெறப்படும் படிப்பினையாகும். அதனை நாவலாசிரியர் என்ற வகையிற் காவலூர் ஜெயநாதன் வழங்கும் விதம் பாராட்டத் தக்கதாகும்.

திரைகடலோடி

கி. சுதந்திரராஜா

முன்னுவது மாடியில் இர வெல்லாம் மின்விளக்குகள் எரிந் தபடி ஜயந்தாவை தூக்கமின் றிக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தது. குணை பழக்கப்பட்டவன். ஆத லால் ஆழ்ந்த துயிலில் கிடந் தான். சோமே குறட்டை எழுப்பி நடு இரவின் அமைதியைக் குலைத் தான். பலருக்கு மெத்தைக் கட் டிலே இல்லை. அரைவாசியினர் தரையிலேயே படுத்திருந்தார் கள். சிலரிடம் மட்டுமே பாயும் படுக்கை விரிப்பும். எஞ்சியவர் வெறுந் தரையில்.

இரண்டாவது மாடிக்கு இறங்குகிற படிக்களில் வலைக்கம்பி யிட்ட கதவில் பலத்த பூடுப் போட்டிருந்தது. நிமா ட் பண்ணப் பட்டவர்களில் ன நோய் கொண்டவர்களே சுகிச் சைக்காக அந்த மூன்று மாடி களிலும் அடைக்கப்பட்டிருந்தார் கள். வெளியேறி விடாதபடி பலத்த தடுப்பு ஏற்பாடுகளும் இருந்தன. முன்னுவது மாடியில் பெருந்த குற்றம் புரிந்தவர்கள் தான் விடப்படுவார்கள் என்று குணை சொன்னது ஜயந்தாவுக்கு ஒருங்கிசையும்படி இல்லை. முழுக் கவும் ஆண்கள். வார்ட்டில் வழங்கப்படும் சாரத்தோடு, கசங்கிய மேலணியோடு.

ஜயந்த அப்படி எந்தப் பெருங்குற்றமும் புரிந்தவனில்லை.

ஆனால் பீனல் கோட் 410' வது பிரிவில் மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் நிறுத்தி பொலிஸ் வேடிக்கை பார்த்தது.

அந்தியச் செலவாணி மூலம் வருவாயிட்டல் என்கிற மாய மான் வேட்டையில் குடியான வர்களை லாகிரி மயக்கத்தில் முழு மையாக ஈடுபடுத்தும் போது ஜயந்த எம்மாத்திரம்? மீன் முத லாளி அமுணுகமவிடம் கடன் கேட்டான். அதனை முதலீடாக்கி மத்திய கிழக்கு வேலை பெற்றுப் பொருளிட்டி. மீனும் வெறி. அமுணுகம் எப்போதும் கடன் கொடுக்கும் முன் 'ஸவுண்ட் பொஷிஷன்' சீர்தூக்கி ஆராய் பவர். ஜயந்த ஒருவகையில் தனது சகோதரன் முறையான வனை என்பதெல்லாம் அவரது சொத்து வெறிக்கு முன் தூசு படும். ஜயந்தவின் 'ஸவுண்ட் பொஷிஷன்' சரிவராததால் ஒரேயடியாக மறுத்து விட்டார். மத்திய கிழக்கு எண்ணம் பாலை வனமாகியது. ஜயந்த செய்வ தறியாமல் தத்தளித்தான். உறவு முறை 'ஸவுண்ட் பொஷி ஷனாகி' உதவவில்லை.

அடக்க முடியாத ஆத்திரம் பீறிட்டது. கெஞ்சிப்பார்த்தான். மீன் முதலாளி வீட்டு வாசல் வரை தள்ளி வந்து கதவைச் சாத்தினார். ஜயந்த ஆவேசத்

தில் கதவைப் பிளந்து தள்ளி னான் கதவில் பளிங்கு வேலைப் பாடுகள் கொண்ட கண்ணாடி ஒரேயடியாக நொருங்குண்டது. அமுணுகம் 'ஜோடிப்புச்' செய்து பொலிஸ் கைகளில் பீனல் கோட் 410 - வது பிரிவுக் குற்றவாளி யாக்கப்பட்டு மன நோய் மனை வரை ஜயந்த அலைக்கழிக்கப் பட்டான்.

இவன் பெரிய காவாலியாகி வருவான் என்று எனக்கு சின்ன னிலையே நல்லாய்த் தெரியும் என ஆகுடத் திறமையைத் தம் பட்டமடித்து ஜயந்தவுக்குப் பிணை தர மறுத்து அவனது தாயையும் பேசி விரட்டினார் ஜயந்தவின் முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர். தம்பபத ஸ்லோகங் களை மனனஞ் செய்வதில் முதன் மையாகத் திகழ்ந்தவன் ஜயந்த தான் என்பதை அவர் மறந்தி ருக்கலாம்; ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஏதுமில்லை, தாயாரால் ஜயந் தவை ஆட் பிணை வைத்து மீட் கவே முடியவில்லை. மஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றில் நூறு ரூபா வரை செலவு செய்து ரிமாண்டிலிருந்த ஜயந்தவை மீட்டுத் தரும்படி ஸோயரை அமர்த்தினான்; அவன் ரூபாயைக் கோட்டுக்குள் திணித் தபடி ஜயந்தவுக்கு மனநோயாளி என்கிற மகத்தான மகுடத்தைச் சூட்டி மனநோய் மனைக்கே அனுப்பி வைத்தான். போய்ப் பார்க்கக் கூடத் தாயை அனு மதிக்கவில்லை.

குணை கூட ஸுறிச் வரை ஒரு கடத்தல்காரனின் கைப் பொம்மையாகக் கொண்டு செல் 'ப்பட்டு ஸுறிச் வீமான நிலை யத் திலே தடுக்கப்பட்டவன்; பாஸ்போட்டைக் கூடக் கையில் கொடுக்காமல் இலங்கை அரசுக் டக் கையளிக்கப்பட்டவன். டுனேயின் சட்டத்தரணி குணைக் தம் மனநோய்தான் எனச் சந்

தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிப்ப தில் பெருத்த வெற்றி கண்டார்.

ஜயந்தவால் மன நோயாளி என்கின்ற அவச்சொல்லை ஏற்று ஜீரணிக்க முடியாது இருந்தது.

வேண்டா வெறுப்புடனே லாகத் குழிசைக்களை முழுங்கினான். நித்திரை வரவில்லை. இரசாய னத் தாக்கங்களை வென்றபடி அவன் மனம் அலைபாய்ந்தது.

மத்தியானத்தில் வெறும் கிரைக் கறியுடன் ஒருபிடி சோறு மட்டும் போடப்பட்டது. சாப் பிட்ட பிளேற்றைக் கழுவ முன் வயிறு பிடுங்கித் தின்று கொண்டது. ஐம்பது சதத்திற்கு ஒரு பிளேற் கிரைக்கறிச் சோறு விலை பேசப்பட்டது. ஜயந்த சில்ல றைச் சொந்தம் இல்லாமல் இருந்தான். மாலை மணியடித்த தும் அரை ரூத்தல் பாண் விநி யோகிக்கப்பட்டது. அதனைக் கூட ஐந்து ரூபா வரை விற்கப் பலர் இருந்தார்கள். வியாபா ரம் மனநோய் மனைக்குள் தொற் றும் வியாதியாகிப் போனது.

இடைக்கிடை டொக்டர் வந்து ஜயந்தவின் மனநோயை ஆராய்ந்தார். பில்ஸ் எண்ணிக் கையில் சில சிறு மாற்றங்கள் செய்தார். வாரத்தில் இரண்டு தினங்களில் முழுப் பட்டினி போட்டுச் சிலரை கைமுட்டும் உடைமாறி கறண்ட் பிடிக்கக் கூட்டிச் சென்றார்கள். அப்போ தும் காவல்தான். தப்பியோட எத்தனித்த ஒருவனை மடக்கிப் பிடித்து வெலிக்கடைக்குக் கொண்டு போவதை எல்லோ ரும் நுணுக்கமாகப் பார்க்கச் செய்தார்கள்.

கொஸ்கொடையில் இருந்து வந்தவன் 'சாது' மாதிரி மொட்டை. அவன் இருந்திருந்து விட்டு புலம்பி அழுவான்; எவ

ருக்குமே பொருள் புரியாது. டெங் வியாழ பீங்கைப் பற்றி விமர்சிப்பான். பின்னால் காபூ வில் ஷேக் சின்ன மௌலானா ஆட்சி செய்வதாகவும் அட்மீயம் நடப்பதாகவும் முழங்கித் தள்ளுவான். பிரித் ஒதுவான். இரவில் குளிர் தாங்க முடியாமல் சாரத்தைத் தோள்வரை இழுத்து முழங்கால்களை முடக் கயப்படி ஓரமாகச் சுருண்டு கிடப்பான். ஜயந்தவுக்கு அவனில் பிரிதாபம் பிறக்கும்.

தடி ஆசாமியான சோமே ஏதோ ஒரு கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவன் என்பதை அவனது விழிகளே எவனுக்கும் காட்டிக் கொடுக்கும். சிறைச் சாலைப் பக்கமே தலைகாட்டாமல் மனநோயாளன் என்கின்ற முக்காட்டில் பல வருஷங்களாக அங்கே காலந் தள்ளுகின்றான். சோமே ஆட்களை அமர்த்தி வெளியிலிருந்து சிகரெட், புரியாணி, கோழிப்புலா எல்லாம் வரவழைப்பான். பணிப்பாளர் னுக்கு 'ரிப்ஸ்' கொடுப்பான். பணக் காரக் கைதி. பட்டிச் சாரங்கள் வைத்திருந்தான். தமிழிலும் சரளமாகப் பேசுவான். ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் படிப்பான்.

மேல்மாடியில் பைப் தண்ணீர் கொட்டுவது குறைவு. குளிப்பதற்குக் கீழ்மாடிக்குப் போய்த்தான் கியூவில் நிற்க வேண்டும். ஏழு குழாய்களில் கொள்கொளவென்று தலைக்கு மேல் தண்ணீர் கொட்டும். சோமே (கறுத்த மேனியும், சிவந்த சொண்டும்) குளிக்கும் போது பிறந்த மேனி. இரவு பத்து மணியிலிருந்து பன்னிரண்டு மணிவரை. சோமேதான் குளிக்க முடியும்.

ஜயந்த வெளியேற சோமே உதவுவதாகவும் தன்னுடன

வரும்படியும் சொன்ன போது ஜயந்த மறுத்துவிட்டான்.

முகத்தில் சவரம் செய்யவோ முடிவெட்டவோ மாதத்தில் ஒரு நாள் விரும்பியவர்கள் வேறு இடம் ஒன்றுக்கு அழைத்துப் போகப்பட்டார்கள். குணே அப் போது தப்பிவிட்டான்.

முகக் கண்ணாடி இல்லாத ஒரு பழைய மேசைமுன் அமர்த்தப்பட்டு எல்லோரையும் அரை மொட்டையாக்கி மழித்துத் தள்ளினார்கள். பல மீசைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. அவரவர் விரும்பியபடி சவரம் செய்து கொள்ள எவருக்குமே உரிமை தரப்படவில்லை. ஜயந்தவின் அருமையான ஸ்ரெப் கட்டிங் அழிந்தே போனது. சிறை அதிகாரியின் கண்களிலே மண்ணைத் தூவி விட்டு மாயமாய் மறைந்து விடும் பலர் சிகைச் சேதம் முடிந்ததும் மெல்ல மெல்லத் தலை காட்டுவார்கள். மாடிக் கூரைகளில் கூட ஏறி ஒளிந்து நிற்பவர்கள் அந்நகர். வற்புத்த முடியா நிலைமை சிறை அதிகாரிகளுக்கு.

இந்தக் குட்டிச் சிறைச் சாலைக்குள் இருந்தபடி ஒரு சட்டத்தரணியை அமர்த்தித் தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதே ஜயந்தவின் பூதாகரமான பிரச்சனையாக வடிவெடுத்தது. திரை கடலோடித் திரவியம் தேடுகிற எண்ணமே மறைந்தது. அங்கே யிருந்த பலருக்கும் வெளியுலகு போகும் விருப்பமேயில்லை. கைதி நிலையோடே மோட்சம் போலிருந்தது. வேறும் சிலருக்கு தன்னுணர்வுதானும் இல்லை.

ஜயந்த சிறையதிகாரிகளையும் வைத்திய உதவியாளர்களையும் அணுகினான். தன்னை வெளியேற்ற உதவும்படி மன்றாடினான்.

எல்லோரும் கையை விரித்து அழகு காட்டினார்களே ஒழிய உதவவில்லை.

மாஜிஸ்ரேட் நீதிமன்றில் தவணைத் தேதி வந்ததும் பொலிஸ் எஸ்கோர்ட்டில் விசாரணை செய்வதற்காக கம்பி வலையிடப்பட்ட லொறியில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். விடிகாலையிலிருந்து தேநீரும் இல்லாமல்

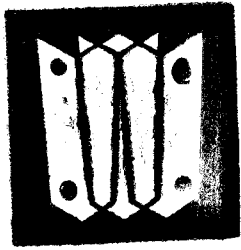
மத்தியானம் வரை றிமாண்ட். கூண்டுக்கள் வைக்கப்பட்டான். மாஜிஸ்ரேட் வரவில்லையாம். மறு தவணைத் தேதி சொல்லப்பட்டது. மீண்டும் மனநோய் மனைக்குள் கொண்டு போனார்கள்.

ஜயந்த இரு பெருஞ் சுவர்கள் இடையே உந்தி உதைக்கப்பட்ட பந்து போல் அலைக்கழி கின்றான்.

இருப்பு

நெடுந் தொலைவின் மௌனத்தில் நீண்ட கருங் கோடுகளாய் நினைவுக்குள் வரி வரியாய் வேலிகளை மீறி வளர்ந்தெழுந்த கானல் வெளிப் பனங்கூடல். எங்கோ திரிந்து களைத்து நீலவான் விளிம்பிற் கரும் புள்ளியிட்ட காகங்கள் அந்தக் கூடலில் ஓய்ந்தாரமாய் இருக்க முடியாமல் வட்டமிட்டு வட்டமிட்டு முடிவிலியாய்ச் சுற்றுகையில். வயல் வெளியின் ஓற்றையடிப் பாதைகளின் ஓரம் காய்ந்துலர்ந்த சருகெல்லாம் பள்ளிகொண்ட புழுதி முனைப்பைத் தூய்மைப்படுத்தித் தொடர்கின்ற பாதங்கள்! வயலோரச் சிற்றூரிற் சிலிர்க்கின்ற வாழைகளின் முகவாட்டம் எத்தனை நாள்?

— சபா. ஜெயராசா

‘கற்பகம்’ என்ற கற்பகத் தரு

கோப்பாய் எஸ். சிவம்

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகை யுலகுக்கென்று தனித்துவமான ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. நீண்ட கால வரலாற்றை உடைய பத்திரிகைகள் அல்லது சஞ்சிகைகள் விரல்விட்டு எண்ணக் கூடியவை தான். ஆனால், தமக்கென்று ஒரு சகாப்தத்தை உருவாக்கி இலக்கிய உலகில் தமது முத்திரையைப் பதித்துச் சென்றவைகள் என்று பலவற்றைக்கூறலாம்.

இந்தியாவிலே மணிக் கொடிக் காலம், சரஸ்வதிகாலம் என்று குறிப்பிடப்படுவதுபோல, அல்லது ‘வானம்பாடிகள்’ என்று குறிப்பிடப்படுவது போல, இங்கும் பல பத்திரிகைகளுக்கென்று குறிப்பிடத்தக்க காலகட்டங்கள் உண்டு. இவை காலத்தின் நீட்சியைக் கொண்டோ, வாசகர் வட்டத்தின் பரப்பளவைக் கொண்டோ கணிப்பிடப்படுபவை அல்ல! காத்திரமான இலக்கியப் படைப்புகள், காலத்தை வென்று நிற்கும் கருத்துக்கள், கணிசமான படைப்பாளிகளை உருவாக்கியோ, வளர்த்தெடுத்தோ அறிமுகம் செய்த தன்மை ஆகியவற்றால்தான் இச்சஞ்சிகைகள் — பத்திரிகைகள் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன.

ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இத்தகைய ஏடுகளைப் பார்ப்பதற்கோ, படிப்பதற்கோ மட்டுமன்றி இவைபற்றி அறிந்து கொள்வதற்குக்கூட இன்றைய இளைய தலைமுறையினருக்கு அதிகம் வாப்புகள் இல்லை. மிகவும் அபூர்வமாகச் சில நூலகங்களிலும், சில பழைய பாதுகாக்கும் பெரியார்களிடமிருந்தும் தான் இவற்றைப் பார்க்க முடிகிறது.

ஈழத்தின் தமிழிலக்கியப் படையல்களின் ஆரம்ப காலம் ஈழகேசரி. அதன்பின் முக்கியமாகப் பலராலும் கூறப்படுவது ‘மறுமலர்ச்சிக் காலம்’. இக்காலம் பற்றியும் — இச்சஞ்சிகை பற்றியும் விரிவான கட்டுரையொன்று ‘சொக்கன்’ அவர்களால் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 1980 இல் தொடராக வெளிவந்தது. இது பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

இளங்கீரனின் ‘மரசுதம்’ பற்றிய கட்டுரை ஒன்று 1981 ல் தினகரனில் வெளிவந்தது. அன்புமணியின் ‘மலர்’ பற்றிய கட்டுரை வானொலியில் ‘கலைக் கோலம்’ நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பானது. வரதரின் ‘தேன்மொழி’ பற்றிய கட்டுரை கடந்த வருடம் மல்லிகையில் வெளிவந்தது.

இவை குறிப்பிடத்தக்க கவனத்தைப் பெற்றன. இத்தகைய அறிமுகங்கள் தொடர்ந்தும் தொடர்ந்தும் நடைபெற வேண்டுமென்ற அவாவின் நிமித்தம் ‘கற்பகம்’ சஞ்சிகை பார்வைக்குக் கிடைத்தது.

தென்னிந்திய தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக்கெதிரான இயக்கம் வலுவடைந்து, ஈழத்தில் ஒரு புதிய உத்வேகம் தோன்றிய காலகட்டம். 1970 — 77 எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் இந்த உழச்சியின் பின்னணியில் வெளிவரத் தொடங்கிய — விரைவிலேயே மடிந்தும் விட்ட பல சஞ்சிகைகளுள் ‘கற்பக’ மும் ஒன்று.

1970 கார்த்திகை — மார்கழி மாதங்களுக்கான முதல் இதலுடன் தொடர்ந்து உரிய காலங்களில் இரு திங்களாக வெளிவந்த மூன்று இதழ்களைப் பார்க்க முடிந்தது. நான் அறிந்த வரையில் இம் மூன்றுடன் பத்திரிகை நின்றவிட்டது.

இளம் எழுத்தாளர் முன்னேற்றப் பேரவையின் வெளியீடு என்பதால் தமது முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போலவே பல இளம் படைப்பாளிகளின் சிருஷ்டிகள் இடம் பெற்றிருந்தாலும் தேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நோக்கங்களும் விருந்தளிக்கத் தவறவில்லை.

முதல் இதழின் முகப்பைச் சிறு குழந்தை ஒன்றின் ஓவியம் அலங்கரிக்கிறது. அமைப்பு அழகாக அமையவில்லை. அடுத்த இரு இதழ்களும் கச்சிதமான முகப்புசுளுடன் முறையே நர்த்தகி கீதாஞ்சலி சிவாஜிதரையின் நடனத் தோற்றத்துடனும் தமிழறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளாரின் புகைப் படத்துடனும் அமைந்துவிட்டன.

பாரதி வாக்கை தாரசு மந்திரமாகக் கொண்ட ‘கற்பகம்’ மக்கள் வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்த கலை, இலக்கியம். அறிவியல், பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளுக்காக வெளியிடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றிதழ்களிலுமாக மொத்தம் பதினொரு கவிதைகள் வெளியாகியுள்ளன. ச. வே. பஞ்சாட்சரம் முதலிதழிலும் மூன்றாம் இதழிலுமாக இரு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். ‘புதுவீடு’ என்ற கவிதை புது மோகத்துக்குச் சாட்டை கொடுக்கும் ஒரு படிமக் கவிதை, ‘மாமா நல்லாமி பட்டத்தை மறைப்போமா? வாசலிலே தாமாய் நுழை ம் தரித்திரங்கள்...’ என்ற சொற்றொடர்கள் புதுப் பணக்காரத்தனம், அலைந்து திடீர் அந்தஸ்துப்பேறு இவற்றால் ஏற்படும் அசட்டுக் கிறுக்கும், ஏறிவந்த ஏனியை உதைத்துவிடும் தன்மையும் நாசுக்காக காட்டப்படுகிறது. நல்லதொரு கவிதை இது. இவரது மற்றொரு கவிதையான ‘கிறுக்கிக்கேன் இந்தச் செயல்’ இலக்கண விலங்குகளிற்காக உயிரிழந்து நிற்கும் நெடுங்கவிதை. பழந்தமிழ் மரபு பேணும் இச்சுவிதை தமிழா ராய்ச்சி மகாநாட்டுப் போட்டிக்காக எழுதப்பட்டதென நினைக்கிறேன்.

‘நிரம்பவழகியான்’ பொருளாதார அடிப்படையில் பணயின் சிறப்பைக் கவிதை வடிவில் தருகிறார். ‘மஹாகவி’யின் கவிதை காரம்மிருந்த கடுகு. ‘சிறு துரும்பும் பல்சூத்த உதவும்’ என்ற சாதாரணக் கருத்தை சாதாரணமான நூலைந்து வரிகளில் தமக்கே உரித்தான தனிப்பாணியில் ‘வெறுந்தகரம்’ என்ற தலைப்பில் தருகிறார். கல்வயல் குமாரசாமியின் நீண்ட

கவிதை 'புதியதேர் உலகம் செய்
வோம்'. இது கவிதை போட்டி.
யொன்றில் முதற் பரிசு பெற்
றது. புதியதொரு புரட்சிமிகு
சமுதாயம் காணவேண்டுமென்ற
துடிப்பு கவிதையாய் மலர்ந்
துள்ளது.

இரண்டாம் இதழில்
இ. வடிவேல் எழுதிய சாதாரண
பொங்கற் கவிதையும். 'இரவுக்கு
வாழ்த்து' என்ற எம். ஏ. நுஃமா
னின் சுமாரான புதுக்கவிதையும்
உள்ளன. நுஃமானின் கவிதை
யில் சுவை இருப்பினும் அவநம்
பிக்கைப் போக்கே எதிர்மறை
யாகத் தொக்கி நிற்கிறது. இதே
இதழில் உள்ள மற்றும் இரு
'கவிதைகள் பாராட்டத்தக்கன'
நீல விழியில் நெருப்புக் கதிர்
வீசி, நீசத்தனங்கள் நீருக்கு
கற்பகமே' என்று மருதூர்க்
கொத்தன் பாடும் கவிதையில்
கற்பகத்திற்கு உரைக்கும்
வாழ்த்து மட்டுமல்லாமல் சமு
கக் கொடுமைகள், சிரழிவுகளை
எதிர்த்துப் போராட வேண்டு
மென்ற வீறும் கிடக்கிறது.
'நல்லைக்குமர'னின் கவிதையில்
நமது மொழியும், நாடும் காக்க
வேண்டுமென்ற வேண்டவாவும்
நல்ல கவித்துவமும் காணப்படு
கிறதென்றாலும் வீரர்த்த போக்
கன்றி நம் தாழ்ந்த நிலை பற்றிய
ஏக்கமே அதிகம் தொனிப்பது
கவனிக்கத்தக்கது.

கடைசி இதழில் இடம்
பெற்ற மூன்று கவிதைகளில்
ஒன்று ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட
ச. வே. ப. இன் கவிதை.
'ஷெல்லிதாசன்' எழுதிய 'புது
வாழ்வு' வையத்தில் புதுப்பாதை
தனை நோக்கியே வளமான புது
வாழ்வைக் காணும் ஆர்வத்தை
அவதாவிக்கிறோம். முருகையன்
பாரதியாரின் பாணியில் எழுதிய
'மொய்யும் மெய்யும்' என்ற

கவிதை அவரது வழமையான
முத்திரையைப் பெறவில்லை.

கட்டுரை என்ற வகையில்
மூன்று இதழ்களிலுமாக மூன்று
கட்டுரைகள்தான் தேறுகின்றன.
பண்டிதர் வீரகத்தியின் 'ஈழத்து
இலக்கிய வளர்ச்சி' ஒரு பேட்டி
யில் முதற் பரிசு பெற்ற கட்
டுரை. நிறைய உசாத்துணை
நூல்களின் அடிக்குறிப்புப் பட்டி
யல்களுடன் ஒரு கருக்க விளக்க
மாக நம் நாட்டு இலக்கிய வர
லாற்றைத் தெளிவுறக் காட்டும்
இக் கட்டுரை தலைப்புக்கேற்ற
வகையில் இலக்கிய வளர்ச்சி
பற்றி அதிகம் ஆராயவில்லை.
முக்கியமாக இலக்கியத்தின் எல்
லாத் துறைகளிலும் ஈழத்தவரா
கிய நாமே தென்னிந்தியரைவிட
முதலில் கைவைத்தாம் என்ப
தையே நிறுபிக்க முயல்கின்றது.
இந்தக் கைங்கரியத்திலும் கவி
தைத் துறையில் நமது பங்களிப்
பைச் சரிவரக் காட்டத் தவறி
விட்டது.

இத்தவறைச் சுட்டிக்காட்டி
'கமுவாய் தேடுங்கள்' என்ற
தலைப்பில் ஒரு நல்ல விளக்கக்
கட்டுரையை எழுதியிருத்தார்
முருகையன். இறுதி இதழில்
க. கைலாசபதி அவர்களின் கட்
டுரைத் தொடரொன்றின் முத
லாவது பகுதி வெளியாகியது.
'தமிழ் இலக்கிய மரபில் பொது
மைச் சிந்தனைகள்' என்ற இக்
கட்டுரை பின்னர் முழுமையாக
வேறெங்காவது வெளியாகினவா
என்பது தெரியாது. பரந்துபட்ட
முறையில் இலக்கிய ஆக்கங்களில்
விரளி நிற்கும் பொதுமைச் சிந்
தனைகளை ஆராய முற்பட்டிருக்
கிறார் க. கை. முக்கியமாக
பாரதிக்கு முந்திய பழந்தமிழ்ப்
படைப்புகளில் காணப்படும்
பொதுமைச் சிந்தனைகள் வெறும்
சிந்தனையளவில் நின்றுவிட்ட
தன்மையுடைய பாரதி கவிதை

யில் அது செயலாக்கம் பெறுவ
தையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்
றார்.

'கற்பகம்' மூன்று இதழ்களி
லுமாக மொத்தம் பன்னிரண்டு
நிறுக்கைகள் வெளியிடப்பட்டுள்
ளன. தனித்தனியே இக்கதை
களை விமர்சிப்பதற்கு இக் கட்
டுரை இடம் தராது என்பதுடன்
இவ்வறிமுக உரையில் அதற்கு
அவசியமுமில்லை. எனவே ஒரு
பட்டியலாகவே அவை பற்றித்
தரலாம்.

போர்வையூர் ஜிப்ரியின்
'நினைவின் அலைகள்' மிகப்
பழைய -- சாதாரணமான கரு
வைக் கொண்டது. சொந்த
மச்சாணைக் காதலித்த ஒருவன்
அந்தஸ்துக் காரணமாக அவ
ளால் ஒதுக்கப்பட்டு பிரமச்சாரி
யாகவே இருக்கிறான். அவள்
விதவையாகி -- வாழ்விழந்து
வரும்போது இவன் வாழ்வு
கொடுக்கிறான். நடையிலும் எல்
விதப் புதுமையுமில்லை.

டானியலின் சிறுகதை அவ
ருடைய தேர்ந்த நடையின் விநு
விறப்புக் கொண்டதாக இரு
இதழ்களில் தொடர்ச்சியாகத்
தமது சிறுகதையைத் தந்திருக்
கிறார். 'ஆற்றல் மிகு தரத்தில்'
என்ற அவர் கதை எப்போதும்
போலவே சுரதி. நிலமானிய
அமைப்பு, வர்க்க பேதம் இவற்
றுக்கெதிரான வலுவான ஆயு
தமாக இருக்கிறது.

தமது சொந்த ஊரிலிருந்து
தலைநகர் சென்று வேலை செய்
யும் ஆடவர்களைக் கஷ்ட நஷ்
டங்களும் துயரங்களும் பல ஆசி
ரியர்களால் எடுத்தாளப்பட்டி
ருக்கின்றன. ஆனால், இதே நிலை
யில் உள்ள பெண்கள் அதுவும்
இளம் பெண்கள் அடையும்
மனத் துயரமும், அவமானமும்,
தவிர்க்க முடியாத சில சிக்கல்

களும் மிக அழகாக எடுத்துச்
சொல்லும் கதை 'அழகியின்
துயரங்கள்'. இதை குப்பிழான்
ஜ. சண்முகன் எழுதியுள்ளார்.

'ஜானுப்பாட்டி அழுது
கொண்டிருக்கிறாள்' என்ற கதை
பிரகாஷ் என்பவரால் எழுதப்
பட்டிருக்கிறது. இந்தியத் தமிழில்
அதுவும் அக்ரஹாரத் தமிழில்
எழுதப்பட்ட இந்தக் கதை
புரியாத கதையாகவும் அமைந்து
விட்டது. என்ன சொல்ல வரு
கிறார் என்ற அர்த்தமே இல்லா
மல் இருக்கிறது இக்கதை.

'கற்பகம்' இரண்டாம் இத
ழில் இடம் பெற்ற செ. கந்த
சாமியின் 'முடுதிரை' சிறுகதை
அருமையான ஒரு கதை. சொல்
லப்பட்ட விஷயம், சொல்லிய
முறை, நடை யாவும் ஒழுங்
காக அமைந்து நல்ல ஒரு சிறு
கதைக்கு இலக்கணமாக அமை
கிறது. ஒரு கட்டையில் வேலைக்கு
நிற்கும் சிறுவன் முதலாளியா
லும் கணக்கப் பிள்ளையாலும்
சுரண்டப்படுவதைக் காட்டுகி
றார் செ. கந்தசாமி.

ஸ்திரமான அரசியல் நிலைப்
பாடும், தெளிவான இலக்கியக்
கோட்பாடுகளும், கச்சிதமான
எழுத்தாற்றலும் கொண்ட
நீர்வை பொன்னையன் 'முடிவிலி
குந்து' என்ற கதையை எழுதி
யிருக்கிறார். ஆளும் வர்க்கத்தில்
எவ்வித மாற்றங்கள் ஏற்பட்டா
லும் ஆளப்படும் வர்க்கத்தின
ருக்கு விடிவு உண்டாக முடி
யாது. உழைப்போரின் சொந்த
உணர்விலும் புரட்சியாலும்
மாத்திரமே அவர்களுக்கு மாற்
றம் ஏற்படும் என்பதைக் கூறு
கிறார் நீர்வை. எழுபதுகளில்
ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம்
வார்த்தை ஜாலங்கள், கோஷங்

கள் வெளித் தோற்றங்களால் ஏழைகளை மயக்கி ஒரு புது வாழ்க்கையைக் கனவு காண வைத்ததும் அது வெறும் கனவே என்ற உணர்வு உடனேயே தெளிவானதும் இக்கதையில் புலப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

செ. கணேசலிங்கனின் 'குருவின் குற்றம்' தற்காலக் கல்வி முறையைச் சாடும் ஒரு கதை. வேலையில்லாத திண்டாட்டத் தின் விளைவு சுட்டப்படுகிறது. ஆனால், செ. க. வின் முத்திரையைக் காண முடியவில்லை. எஸ். ராஜம் புஷ்பவனம் 'எங்கே பணம் முதன்மை பெறுகிறதோ?' என்ற சிறுகதையில் கலை என்பது விலைப்பொருளாகிச் சீரழிவதைக் கூறுகிறார்.

விடிவை நோக்கி நகரத் தொடங்கும் குடிமைகளான சலவைத் தொழிலாளரின் கதையை செ. கதிர்காமநாதன் 'ஒரே குடிசையைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்ற தலைப்பிலும், சில மனிதர்களின் மன நிலைகளுக்கும், நடை முறைகளுக்கும் மிடையிலான வேறுபாட்டை செ. யோகநாதன் 'இரு வேறு உலகங்கள்' என்ற சிறுகதையிலும் தருகின்றனர். ஆனால் இருவருடைய திறமைகளை இக்கதைகளில் பூரணமாகக் காண முடியவில்லை.

பன்னிரண்டு சிறுகதைகளில் ஏழு கதைகள் மிகப் பிரபலமானவர்களாலும், மற்றவை இளம் சிருஷ்டியாளர்களாலும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. சுமார் ஆறு கதைகளாவது காலத்தை வென்று நிற்கும் தகுதி பெறுகின்றன.

இவை தவிர 'வாடாமலர்கள்' என்ற தலைப்பில் இலங்கை எத்தியோப்பிய நாடோடிக் கதைகளும், சில நாட்டுப் பாடல்

விளக்கங்களும் புதிய வெளியீடுகள் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்புகளும், குட்டிக் கதை, உருவக்கதைகளும், குறுங் கவிதைகள் சிலவும், தொழிலதிபர் வி. எஸ். துரைராஜாவின் பேட்டியும் 'கற்பகம்'. இதழ்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

செ. யோகநாதனின் 'சிறு பொறியும் பெரு நெருப்பும்', ந. பாலேஸ்வரியின் 'ராதையின் பாதையில்' ஆகிய இரு தொடர் நாவல்களும் முதல் இதழிலேயே ஆரம்பமாகி, அரைகுறையில் நின்றுவிட்டன. எனவே இவை பற்றி அபிப்பிராயம் கூறுவதில் பயனில்லை. எப்படி இருப்பினும் இம் மூன்று இதழ்கள் மூலம் 'கற்பகம்' சாதித்தவை அதற்கு ஓர் நிலையான இடத்தை இலக்கிய வரலாற்றில் நல்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இலக்கியத்தை நேசிக்கும் நண்பர்கள் யாராவது உங்களுக்கு இருக்கின்றனர்களா? அவர்களது முகவரியை எமக்குத் தந்து தங்கள் நாம் மாடுகளுக்கு அவர்களுக்கு மல்லிகை ஓர் இதழை அனுப்பி வைத்துத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

ஒருவர் எத்தனை முகவரிகளையும் அனுப்பலாம்.

— ஆசிரியர்

கடிதங்கள்

மல்லிகையை நான் 77ம் ஆண்டு தொடக்கம் வாசித்து, நேசித்து வருகிறேன். ஒரு வருட காலம் சந்தாதாரராகவும் இருந்தேன். அதன் பின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சில அசௌகியங்கள் காரணமாக சந்தா கட்ட முடியவில்லை. ஆயினும் மாதா மாதம் யாழ்நகர் அல்லது கொழும்பு செல்லும் நண்பர்கள் மூலம் மல்லிகையை வரவழைத்து வாசித்து, இலக்கிய உலகின் பல சமகாலச் செய்திகளை அறிந்து வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், இதழ்களை எல்லாம் மிகப் பவுத்திரமாகச் சேர்த்தும் வருகிறேன்.

வாழ்க்கை நிலை, நாட்டின் நிலை என்றெல்லாம் சோர்ந்து விடாது, விடாப்பிடியாக — தொடராக பத்தொன்பது ஆண்டு காலம் மல்லிகையை வெளிக் கொணரும் உங்கள் திறமையை மதிக்கின்றேன். அண்மைக் காலத்தில் இலக்கிய உலகில் புகுந்த எனக்குப் பல வகைகளிலும் மல்லிகை இதழ்கள் — அவற்றிலுள்ள உங்களது அனுபவ முத்திரைகள் — ஆத்மார்த்த உரைகள் — வழிகாட்டி வருகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் எடுத்துரைக்கிறேன். ஒரு படைப்பாளியாகவும், அதே நேரம் ஒரு வெளியீட்டாளனாகவும் வளர்ந்து வரத் துடிக்கும் எனக்கு உங்களது மல்லிகைப்பாதை பெரிதும் வழிகாட்டுகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் எனக்கு மல்லிகையில் வரும் சில கட்டுரைகள் (விவாதங்களும் தான்) உண்மையிலேயே விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆயினும் தொடர்ந்து வாசித்து வரும்போது என்னுள்ளே ஒரு பரிணாம வளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவது எனக்கே புரிகிறது.

புத்தளத்தில் தலைநகரில் இருப்பது போல் அல்லது யாழ்நகரில் இருப்பது போல் இலக்கிய ஈடுபாடுடையோர் அதிகமில்லை. ஆயினும் தொடர்புகளைக் கடித மூலமேனும் பற்பல படைப்பாளிகளுடனும் வைத்திருக்க முயன்று வருகிறேன்.

இனி நவம்பர் மாத மல்லிகையிலே சுவிஞர் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களை முகப்பட்டையிலே இருத்திக் கௌரவித்திருந்தீர்கள். பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலே அவரிடம் 'கல்வியியல்' கற்ற நாட்களில் அவரது திறமையைக் கண்டு நான் வியப்படைந்த நாட்களுமுண்டு. அங்கு நடைபெற்ற பாரதி நூற்றாண்டு விழாவிலே 'பாரதி இன்றிருந்தால்.....' என்ற தலைப்பிலமைந்த கவியரங்கிலே அவர் தலைமை தாங்கிக் கவிபாடியபோது மண்டபத்திலேற்பட்ட கரகோசம் அக்கவிஞனுக்குப் புகழ்மலை.

திறமை மிக்க கலைஞர்களை அவர்கள் வரும் காலத்திலேயே கௌரவிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு நீங்கள் முன்மாதிரியாய் இருப்பதையிட்டு மகிழ்கிறேன்.

புத்தளம்.

இ. புஸ்பராஜன்

நிறைந்த பல விடயங்களைத் தொடர்ந்து வழங்கும் மல்லிகையே உனது நவம்பர் இதழில் சகோதரி கோகிலா மகேந்திரனினால் வரையப்பட்டிருந்த 'ஒரு சோகம் இறும்போது' என்னும் சிறு கதையைப் படித்த நேரம் தொடக்கம் அதில் வருகின்ற நிகழ்வுகளைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எமது சமூகத்தை வேசமாகப் பீடித்துவிட்ட ஒரு தொழுநோயாம் அடிமைத்தனத்தை வைத்துப் பின்னப்பட்டுள்ள ஒரு உயர்ந்த படைப்பு. வறுமையைப் போக்க - மேலும் கடன்படுகின்ற ஒரு அபலை. அவளை ஏமாற்றிக் கொண்டு எங்களுடன் வாழுகின்ற கோபால்கள்

இவ்வாறான கதைகளை (எமது சமுதாய சீர்கேடுகளை) இனம் கண்டு பிரசுரிக்கின்ற மல்லிகையே உன்னை வாழ்த்துகிறேன்.

சாக்கடையில் விழுந்த ரோஜா மலர் பிரயோசனமற்றது. இறைவன் சந்நிதியை அடைந்த மலர்தான் பெருமையடைகிறது. அதுபோல் சமுதாயச் சீர்கேடுகளைச் சாடுகின்ற படைப்புக்களென்றாலும் அவை மல்லிகையில் வரும்போதுதான் இறைவன் சந்நிதி ரோசாக்களாகின்றன.

மல்லிகையே, உன் இலக்கியப் பணி வளரவும், சிறந்த எழுத்தாளரான கோகிலா மகேந்திரனின் படைப்புகள் மேலும் சிறப்படையவும் இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

சிறந்த எழுத்தாளர்களையும், வாசகர்களையும் தொடர்பு கொள்ளச் செய்வது ஒரு சிறந்த பத்திரிகையாளர்தான்.

அதுபோல் வாசகர்களினால் வழங்கப்படுகின்ற பாராட்டுதல்கள் எழுத்தாளர்களைச் சென்றடைய வேண்டியது பத்திரிகையாளனினுடாகவே என்று நினைப்பவன்தான்.

கனுவாஞ்சிகுடி.

எம். எஸ். ஞானராஜா

முல்லை சிறப்பிதழ் மல்லிகையில்

முல்லைத்தீவு சிறப்பிதழாக 1984, மார்ச் மாத இதழ் வெளிவர இருக்கிறது. மலர் சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவர்கள் பின்வரும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

முகவரி:

முல்லையூரான்

இரண்டாம் மைல்கல்,

வற்றூப்பளை,

முள்ளியவளை.

சாவட்டைத் தென்னை

— சோலைக்கிளி

வெள்ளைக் காகம்போல் மிரண்டு தனித்ததாய்

அந்த—

ஒற்றைத் தென்னை!

ரெண்டு குரும்பை

அஞ்சாறு பூக்கள்

பன்னாடை, பாளை, பழுத்தோலை கொஞ்சம்

ஒரு கிளிப்பொந்து

நான்

கிடைடை!

சீவிய காலமாய் சேர்த்த சொத்துக்கள்!

சொன்னால் வெட்கம்

அந்த—

தென்னம் பிள்ளையை தச்சன் குருவிகள்

கொத்திப் பார்த்த குறியே இல்லை

குரும்பட்டி பிடியென்று கிருணத்தில் வறவானாய்

உலக்கையால் குத்திய ஓட்டைகள் எம்பட்டு

பசுமாடு கட்டிப் புகைவைத்த தடயமாய்

அடிக்குற்றி எங்கிலும் ஆயிரம் புரிகள்.....

என்றாலும் சாவட்டை இரக்கம் உள்ளது

காகம் மட்டைக்குள் கூடு கட்டவும்

உழுவான் வேருக்குள் உறங்கி மகிழவும்

புண்ணியம் செய்த புனிதஸ்தலமாய்

தேய்ந்த நெடுவல் தொண்டு புரியுது ...!

என்ன செய்யலாம் இயலா வாளி

கொத்தி எரித்தாலும் காந்திப் பிடிக்காது.....

செய்ய முடிந்த சேவையைச் செய்யுது;

அந்த மட்டில் ஆறுது மனசு

1983 ம் ஆண்டு ஈழத்துப் புனைகதைகள்

ச. முருகானந்தன்

(எழுத்தாளனும் வாசகனும்
நடத்திய உரையாடல்)

எழு: அன்புக்குரிய என் அபி
மான வாசகரே வருக
வருக. இதில் உட்காருங்கள்.
(எதிரே இருந்த கதிரையைக்
காட்டுகிறேன்)

வாச: வணக்கம். புதிய வருடம்
பிறந்துவிட்டது. 1983 ம்
ஆண்டின் புனைகதைகளைப் பற்றி
உங்களோடு கலந்துரையாடலே
வந்திருக்கிறேன். எமது ஈழத்து
எழுத்தாளர்கள் என்னென்ன
சாதித்திருக்கிறார்கள்?

எ: ரொம்ப மகிழ்ச்சி. எழுத்
தாளர்கள் சாதித்தவை
யைப் பற்றி வாசகர்களாகிய
நீங்கள்தான் சொல்ல வேண்டும்.

வா, ஒரு எழுத்தாளரின் பார்
வையில் படைப்பிலக்கிய
விமர்சனம் பல கோணங்களைப்
படம் பிடித்துக் காட்டுமல்லவா?
இன்னொரு வகையில் சொல்வ
தானால் எழுத்தாளனும் ஒரு
வாசகன்தானே?

எ: கதைகளை விமர்சனம் செய்
வதற்கு முன்னர் அனைத்துக்
கதைகளையும் படித்திருக்க வேண்
டுமே! வீரகேசரி, தினகரன்,
சிந்தாமணி ஆகியவற்றில் 156
சிறுகதைகளும், ஈழநாட்டில் 8
சிறுகதைகளும், சிரித்திரனில் 12

கதைகளும், மல்லிகையில் 30
கதைகளும், மற்றும் தாரகை,
சுடர், அலை, மேகம், கீற்று,
தீர்த்தக்கரையினிலே, மாருதம்,
நான், சமர், தாயகம். கிருத
யுகம் மற்றும் சிறு சஞ்சிகைகளில்
சுமார் 30 கதைகளும், இந்தியச்
சஞ்சிகைகளில் சுமார் 10
கதைகளுமாக 250 கிறுகதைகளை
ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் படைத்
துள்ளனர். இவற்றில் சுமார்
150 கதைகளைத்தான் வாசித்தி
ருக்கிறேன். நீங்கள் எல்லாக்
கதைகளையும் படித்தீர்களா?

வா. என்கதையும் உங்கள் கதை
யும் ஒன்றுதான். எனினும்
பல கதைகளை வாசித்தவர்கள்
என்ற கோதாவில் இருவரும்
டிஸ்கஸ் பண்ணுவோம்.

எ. முன்னர் 'தகவம்' இயங்கி
வந்தபோது காலாண்டுரீதி
யில் கதைகளை அலசி பரிசில்
களும் கொடுத்து வந்தார்கள்.
இப்போது சில காலமாக தக
வம் இயங்கவில்லை. அது எமக்
குப் பேரிழப்புத்தான்.

வா. உண்மைதான். ஆனால்
தகவம் மறுபடியும் இயங்கி
வருவதாகத் தகவல் வந்தது.
ஆனால் செயற்பாட்டை இன்ன
மும் கானோம். தகவம் போன்ற
அமைப்பு சீர்குலைந்தால் அது
பேரிழப்பாகும். அது சரி முதலா
வது காலாண்டில் வந்த கதை

களில் உங்களைக் கவர்ந்த கதை
எது?

எ: வாசித்து முடிந்தவுடன்
நீண்ட நேரம் மனதை
அரித்துக் கொண்டிருக்கும்
கதையே நல்ல கதை என்பார்
கள். நல்ல சிறுகதை, வலுவான
கரு, உரு, உத்தியுடன், நீண்ட
நாட்கள் ஞாபகத்திலும் இருக்க
வேண்டும்.. ஒரு விமர்சகனுக்
குரிய உட்பார்வை என்னிடம்
இருக்கிறதோ இல்லையோ, என்
னைப் பொறுத்தவரையில் பிரசுர
மான கதைகளில் பாதிக்குமேல்
தரமாக இருந்தன. நீங்கள்
என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

வா. உண்மைதான். புதியவர்
களின் எழுத்துக்கள் நம்
பிக்கையூட்டும் கையில் இருந்
கின்றன. சிறு பத்திரிகைகளிலும்
நல்ல கதைகள் வருகின்றன.
இவற்றைப் பலர் வாசிக்கும்
வாய்ப்பில்லை. 83ன் முதல்
காலாண்டுச் சிறுகதைகளில்
மல்லிகையில் வந்த சட்டநாத
னின் 'வித்தியாசமான கதை',
அலை, கீற்று ஆகியவற்றில் வந்த
உமா வரதராஜனின் 'முகங்கள்'
ஞானரதன் எழுதிய வீரகேசரிப்
போட்டியில் பரிசு பெற்ற 'நாளை
கள்' அழைக்கின்றன. ஆகிய
கதைகள் தனித்து நிற்கின்றன.
'வித்தியாசமான கதையில் பாத்
திர வார்ப்புக்கள் வெகுஜோர்.
கரு, உரு, உத்தி எல்லாமே
வித்தியாசமான பார்வையில்
இருப்பது கதையின் சிறப்பம்சம்,
பரிசுக்கதை பரிசுக்கு உகந்த
கதைதான். ஆனாலும் கூட உ
மா வரதராஜனின் 'முகங்கள்' கதை
புதிய உத்தியால் தனித்து நிற்
கிறது. கதையைப் படிக்கும்
போதும், படித்த பின்பும் மனம்
அதிலேயே ஒன்றி நிற்கிறது.

எ: அப்படியானால் 'முகங்கள்'
கதையையே முதற் காலாண்
டின் சிறந்த கதையாகக் குறிப்

பிடுகிறீர்கள் என்று சொல்லுங்
கள். அந்நகர் கதை நல்லதொரு
கதைதான். ஆனால் அதிகமான
ஆங்கிலச் சொற்களைப் பாவித்த
தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இன
வேறுபாடுகளைப் பற்றி வெகு
நாசுக்காகக் குறிப்பிட்டிருக்கி
றார், பாராட்டப்பட வேண்டி
யது. நீங்கள் குறிப்பிட்ட கதை
களோடு புலோலியூர் இரத்தின
வேலோன் சுடரில் எழுதிய
'ஒற்றைப் பனை', தாரகையில்
வெளிவந்த செங்கதினின் 'ஒரு
பகலுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்'
சிறுகதைகளும் குறிப்பிடத் தக்
கவை.

வா. இரண்டாவது காலாண்
டைப் பார்ப்போம்.
உடனே நினைவுக்கு வருகின்ற
சிறுகதை சுதாராஜ் எழுதிய
'தொங்கல்' என்ற சிரித்திரன்
சிறுகதைதான். இது தவிர சித்
தாமணியில் நாகூரனின் எழுதிய
'நான் ஒரு தத்துவமானேன்',
மல்லிகையில் வெளியான யோகா
பாலச்சந்திரனின் 'எது நிஜம்',
உங்களது 'புது யுகப் பிரவேசம்',
அன்ரனி மனோகரனின் 'பாரச்
சிலுவைகள்' என்பன குறிப்பி
டத்தக்க சிறுகதைகள்.

எ. 'தொங்கல்' சிறுகதையை
நானும் வெகுவாக ரசித்துப்
படித்தேன். குட்டித்தம்பியும்,
சேவலும் மறக்க முடியாத பாத்
திர வார்ப்புகள். நல்லதொரு
யாழ்ப்பாண மண்வாசனையைப்
பிரதிபலிக்கும் கதை! தொங்க
லான நடை! எழுத்தோட்டம்,
கதையை நகர்த்திய லாவகம்,
கதைக்கரு, உரு, முடிவு எல்
லாமே தனித்துவமானவை.
'கொழும்புக்குப் போனால் இப்
பிடியே கலைச்ச வெட்டுவாங்கள்'
என்று குட்டித்தம்பி கேட்டது
போலவே எல்லாம் அடுத்தடுத்த
மாதங்களில் நடந்துவிட்டனவே!
என்ன தீர்க்க தரிசனம்! காலத்

தால் அழியாத கதை என்று 'தொங்கல்' சிறுகதையைச் சொல்லலாம். நீங்கள் குறிப்பிட்ட கதைகளோடு தினகரனில் செ. குணரத்தினம் எழுதிய 'பூவரசங் குழல்' கதையும் நிறைவான சிறுகதை.

வா. மூன்றாவது காலாண்டுக்குள் நுழைவோம். ஒரு சாதாரண கருவை எழுத்தாற்றலால் ஒரு சிறந்த சிறுகதையாக்கலாம் என்பதற்கு மல்லிகை ஆண்டு மலரில் முருகபூபதி எழுதிய 'அந்நியமற்ற உறவுகள்' கதையைக் குறிப்பிடலாம். சட்ட நாதனின் 'தரிசனம்' நியதியை உடைத்து வாழ்ந்து காட்டும் ஒரு பெண்ணின் பக்குவ மனோவளர்ச்சியை அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

'வண்ணேரி பொன்னேரியாகிறது' ஒரு பிரதேசத்தை அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது. மங்கையின் சுடரில் வந்த கதை சமகாலப் பிரச்சினையை அணுகுகிறது.

எ. நீங்கள் குறிப்பிட்ட கதைகளோடு வடகோவை வரதராஜனின் 'மொழிபெயர்ப்பு' என்ற வாசனைச் சுவைநிறைந்த சிரித்திரன் சிறுகதையையும் குறிப்பிடலாம். முருகபூபதியின் கதைபோலவே இதுவும் ஒரு சாதாரணக் கதைதான். பாலியல் கதைகளை இப்படி இங்கிதமாக எழுதுவதற்கு ஒரு தனி முதிர்ச்சி தேவை. நீங்கள் குறிப்பிட்ட கதைகளில் 'அந்நியமற்ற உறவுகள்' கதைக்கே நான் முதலிடம் கொடுப்பேன்.

வா. முருகபூபதியின் 'மெட்டில்லா' பாத்திரம், மென்மையான காதல் உணர்வுகள், பிரிவு, மறுபிடி சந்திக்கின்ற

போது ஏற்படுகின்ற மன உணர்வுகள் எல்லாம் மனதை ஒன்றவைப்பதால் சாதாரணக் கருவாக இருந்தாலும் அதற்குத் தான் நானும் முதலிடம் கொடுக்கேன்.

எ. நான்காவது காலாண்டுக்குள் நுழைவோமா?

வா. உங்கள் தெரிவைக் கூறுங்களேன்.

எ. எனது ஏழு சிறுகதைகள் இந்தக் காலாண்டில் வெளியீடு செய்யப்படும். வந்திருப்பதால் தெரிவு செய்வதில் சிரமம் இருக்கிறது. வாசகன் என்ற முறையில் எனது கதைகளைப் பற்றி நீங்கள் கூறுங்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் பட்டென்று நிலையில் வருவது செ. யோகநாதன் கணையாழியில் எழுதிய 'சரணபாலாவின் பூனைக்குட்டி' சிறுகதை தான். சமகாலப் பிரச்சினையை வேறுயாரும் அண்மைக்காலத்தில், சரியான கண்ணோட்டத்தில், நடு நிலையில் நின்று, பக்குவமான அணுகுமுறையில் அலசியது கிடையாது எனலாம். சரணபாலாவினுடைய பூனைக்குட்டியை வைத்து தமிழரின் இன்றைய அவல நிலையையும், போராட்டத்திற்கான காரணிகளையும், சிங்களவரின் தவறான கண்ணோட்டத்தையும் வெகு துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். குறிப்பாகக் கருவாலும், அணுகு முறையாலும் இக்கதை முதலிடம் பெறுகிறது.

வா. எக்ஸாக்ட்லி 'பூனைக்குச் சரியான பரி: அது பசியிலே சந்தித்து வந்து தெரிந்து

கொண்டும், பசியைத் தீர்க்காமல் காயப்படுத்தி..... பாவம்... கொஞ்சம் சாப்பாடு வைத்திருந்தால் அது போசாமல் கிடந்திருக்கும்.....' — சரணபாலாவின் வார்த்தைகள்தான் இன்றைய பிரச்சினைகளின் தரிசனங்கள். சபாஷ் யோகநாதன்.

எ. இந்தக் கதையைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து, ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டு, ஒவ்வொரு வாசகனையும் சென்றடையச் செய்ய வேண்டும். முதல் தரமான சிறுகதை இவரது 'வரு' என்ற ஈழநாடு சிறுகதையும் சமகாலப் பிரச்சினைகளைத் தொட்டுள்ளது. தான் வாழுகின்ற காலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற எழுத்தாளன் உயர்ந்து விடுகிறான்.

வா. இறுதிக் காலாண்டுச் சிறுகதைகளில் சுதாராஜின் 'சயிக்கின்', வீரகேசரியில் நித்திய கீர்த்தி எழுதிய 'சுமைகள் குறைகின்றன', உங்களது கிறிஸ்மஸ் பரிசுக் கதையான 'முரண்பாட்டின் தரிசனங்கள்', கணையாழியில் நீங்கள் எழுதிய 'அந்த நிழல்கள், இந்த நிஜங்கள்' முதலானவையும் தரமான கதைகளாகக் கணையாழிக் கதையில் வேலை நிறுத்தத்தில் வேலை இழந்தவர் களுக்காகப் பிரசாரம் செய்வது போலில்லாமல் குரல் கொடுத்துள்ளமை வரவேற்கத்தக்க அம்சம். தினகரன் கதையில் சாதிப் பிரச்சினையில் முரண்பட்டு நிற்கின்ற இடைத்தட்டு மனிதர்களை இனம் காட்டியுள்ளமை புதிய அணுகுமுறை. மேல் மட்டத்தவர்களை மாத்திரம் அல்லாமல் மற்ற சாதியினரிடம் இருக்கும் வக்கிரக மனப்போக்கையும் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியதால் 'முரண்பாட்டின் தரிசனங்கள்' பாராட்டுப் பெறுகி

றது: எனினும் தனித்து மேலோங்கி நிற்பது 'சரணபாலாவின் பூனைக்குட்டி' தான் அதுவே இறுதிக் காலாண்டில் சிறந்த சிறுகதை.

எ. தமிழகத்தில் வெளியான குந்தவை தாமரைச் செல்வி, சாந்தன் ஆகியவர்களின் கதைகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை, ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கையில் வளர்ச்சி தென்படுகிறது. புதியவர்கள் அவசரத்தை விடுத்து நிதானமாகச் சிந்தித்து எழுதினால் இவ்வாண்டிலும் பல நல்ல சிறுகதைகள் அறுவடையாகலாம்.

சென்னை

நர்மதா வெளியீட்டாளர்
சமீபத்தில் வெளியிட்ட

டொமினிக் ஜீவாவின்

ஈழத்திலிருந்து

ஓர்

இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்

ஒரு பரிணாம வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு சோவியத் யூனியன் தயாராகிறது

யூரி குரோமோவ்

ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு முந்திய ஆண்டாகிய 1988-ல் சோவியத் விளையாட்டு வீரர்கள் பெற்றுள்ள வெற்றியானது இந்த நாட்டில் பின்பற்றப்படும் உடற்பயிற்சிக் கல்வி முறையின் சிறப்புக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இத்துறையில் தனி நபர்களின் திறமைகளை வளர்ப்பதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலையை இந்த முறை ஏற்படுத்துகிறது. வெகுஜன விளையாட்டுக்களுக்கும், நிபுணத்துவ விளையாட்டுக்களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புக்கு 1943 கோடை காலத்தில் நடந்த 8வது சோவியத் விளையாட்டுப் போட்டிகள் ஓர் உதாரணமாகும். இவற்றின் ஆரம்ப கட்டத்தில் 10 கோடிப் பேர் பங்கு கொண்டனர். இறுதி விளையாட்டுக்களில் தலைசிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள் உயர் பரிசுகளுக்காகப் போட்டி யிட்டனர், இந்தப் போட்டிகள், விளையாட்டு வீரர்களின் உயர் திறமையை வெளிப்படுத்தும் நிரூபனங்களாகவும், ஒலிம்பிக் போட் களுக்கு அவர்கள் தங்களைத் தயார் செய்து கொள்ளும் விதத் திற்கு ஒரு சான்றாகவும் அமைந்தன. வெகுஜன விளையாட்டுக்களை எல்லா விதத்திலும் வளர்ப்பதானது, நம் விளையாட்டு வீரர்களது வெற்றியின் ஸ்திரத் தன்மைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது.

இவ்விதம், சோவியத் யூனியன் விளையாட்டு கமிட்டியின் துணைத் தலைவர் அனடோ கொவெசோவ், 1983ம் ஆண்டில் சோவியத் விளையாட்டுக்கள் பற்றி விமர்சிக்கையில் கூறினார்.

1984ம் ஆண்டானது ஒலிம்பிக் போட்டி ஆண்டாகும். பிப்ர வரி 8ம் தேதி முதல் 19ம் தேதி வரை சரஜேவோவில் நடை பெறும். பனிக்கால விளையாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து கொள் ளும் விளையாட்டு வீரர்கள், முதலில் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் போட்டியிடுவார்கள். சோவியத் விளையாட்டு வீரர்கள், ஒலிம்பிக் போட்டிகளின் எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் இம்முறை முதலாவதாகக் கலந்து கொள்வார்கள்.

ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் கலந்து கொள்வதற்கான குழுவில் 125 இடங்களுக்கு இப்பொழுது 112 பேர் போட்டியிடுகின்றனர். ஏழு குடியரசுகளைச் சேர்ந்த இந்த விளையாட்டு வீரர்களின் சரா சரி வயது 23 ஆகும்.

ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் மாபெரும் சாதனைகள் புரிய சோவி யத் விளையாட்டு வீரர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். ③

மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில் கூடிக் கலைவோமா?

— புதுவை இரத்தினதுரை

மீண்டும் ஒரு முழு நிலவில்.....
வெள்ளை மணல் கடற்கரையில்.....
மாண்டவரின் நினைவாக,
மாநாட்டைக் கூட்டிடுவோம்.
எல்லாள் மன்னனை இரங்கலுரை சொல்லவைப்போம்.
அந்த நினைவோடே அப்படியே நாமிருப்போம்
மீண்டும் தீப்பிடிக்கும்
மெய்நடுங்க வீதியுள்ள
பூண்டும் கருகிப் பொசுங்கும்
சிவறயிருந்த
கூண்டுக் குருவிகளும் குருடாகித் திக்குளிக்கும்
வார்த்தை வலைக்குள்ளே வளைத்துப் பிடித்திடவே
முடியாத சம்பவங்கள் மீண்டும்..... மீண்டும்.....
மீண்டும் ஒரு முழு நிலவில்
வெள்ளை மணல் கடற்கரையில்.....
மாண்டவரின் நினைவாக
மாநாட்டைக் கூட்டிடுவோம்.
எல்லாள் மன்னனையே இரங்கலுரை சொல்லவைப்போம்.
எங்களது வீட்டில் இதுவுமொரு தொடர்கதையே
தொடர்கதைக்கும் முடிவுண்டு
எங்களது துயர்கதைக்கு முடிவேது?
எங்களது வீட்டினுள்ளே நாங்கள் அன்னியர்போல்.....
எங்களது வளவினுக்குள் நாங்கள் அகதிகள் போல்....
ஈ..... என்ன நாய்வாழ்வு?
இந்த நிலையினிலும்
இப்போதும் கேட்கின்றோம்
கடைசி நொடியினிலும் கைகொடுத்துக் கொள்ளிடவே
நேசமுகத்தோடே நீட்டுகின்றோம் கைகளினை
இத்தனைக்குப் பின்னும் இப்படி நாம் நீட்டுவது
பயத்தினால் அல்ல.....
பயத்தினால் அல்லவே அல்ல.....

பாசத்தினால் மட்டுமே
பாதிப்பேர் செய்த பாவச் செயலுக்காய்
மீதிப்பேரை நாங்கள் முழுதும் மறக்கவில்லை
ஆதலினால்.....
கடைசி நொடியினிலும் கைகோர்த்துக் கொள்ளிடவே
நேசமுகத்துடனே நீட்டுகின்றோம் கைகளினை
பற்றிப் பிடியுங்கள்! பற்றிப் பிடியுங்கள்!!
மீண்டும் நாம் மாவலியில்
உரிமையுடன் நீந்த விரும்புகின்றோம்
மீண்டும் சிவனொளி பாத மலையில்
சூரிய உதயத்தைப் பார்க்க விரும்புகின்றோம்.
மீண்டும் நாம் நுவரெலியாவின்
சூதல் பனியில் கொடுக விரும்புகின்றோம்
மீண்டும் கட்டுநாயக்காவிலே தான்
விமானமெடுத்துப் பறக்க விரும்புகின்றோம்
ஆதலினால்.....
பற்றிப் பிடியுங்கள்! பற்றிப் பிடியுங்கள்!!
பிடிக்காது விட்டால்..... பிழையெங்கள் மேலல்ல.....
எல்லை பிரித்துவிட எங்களுக்கும் விருப்பமில்லை
பாட்டனது காணியதைப் பாகம் பிரித்துவிட
எங்களுக்கும் விருப்பமில்லை
விருப்பமில்லை யென்றாலும் விரும்பவைத்து விட்டீர்கள்
பற்றிப் பிடிக்காது கைவிட்டு விட்டாலோ
எல்லை பிரிப்பதுதான் எங்களுக்கு உள்ளவழி
உங்களுக்குக் கேட்க
உரத்துக் கத்துகின்றோம்
எல்லை பிரித்துவிட எங்களுக்கும் விருப்பமில்லை
உள்ளவழி இரண்டு.
நல்லவழி ஒன்றேதான்
நல்லவழி எது என்று நமக்குத் தெரிகிறது
உங்களுக்கும் தெரிகிறதா?
தெரியுதென்று சொல்லுங்கள்,
எங்கள்
செவியினிலே..... தேன்பாய.....
மீண்டும்..... மாவலியில்.....
மீண்டும்..... சிவனொளிபாத மலையில்.....
மீண்டும்..... நுவரெலியாவில்.....
மீண்டும்..... கட்டுநாயக்காவில்.....
ஒன்றாகி, ஒன்றாகி, ஒன்றையாகி.....
பற்றிப் பிடியுங்கள்!
பற்றிப் பிடியுங்கள்
பற்றிப் பிடிக்காது கைவிட்டு விட்டாலோ?.....

திரு. சிவத்தம்பி அவர்கட்கு ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

மணிவிழாக் காணும் நடிகமணி வைரமுத்து ஈழத்துத் தமிழ்
நாடக உலகிற்குச் செய்த பங்களிப்பைக் கௌரவிக்கும் முகமாக,
கலை, இலக்கிய, பத்திரிகை நண்பர்கள் ஏற்பாட்டில், யாழ்.
பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
அவர்களின் தலைமையில் காங்கேசன்துறை இராஜநாயகி படமாளி
கையில் அண்மையில் கூட்டம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது.

இதற்கான அழைப்பிதழ் ஒன்றைக் கண்ணுறும் சந்தர்ப்பம்
எனக்குக் கிடைத்தது. பேச்சாளர்கள் வரிசையில் முன்னணியில்
கலாநிதி சிவத்தம்பி அவர்களின் பெயரைக் கண்டதும், நாடகத்
துறையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய அவர், செய்யத்தவறி
விட்ட — சுட்டாயம் செய்திருக்க வேண்டிய பணி ஒன்று எனது
ரூபகத்திற்கு வந்தது.

கடந்த வருடம் மே மாதம் அல்வாயில் நடைபெற்ற, நாடக
கத்துறையில், புகழ் பூத்த பெரியார் ஒருவரின் நினைவு விழாவில்
உரையாற்றிய பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் ‘தமிழ்
நாடக உலகிற்கு அளப்பரிய பங்களிப்புகளைச் செய்துதவிய பல
பெரியார்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை — குறிப்பாக, கரவெட்டி
பகுதியில் வாழ்ந்த நாடக சலிமணி எம். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி
போன்றோர் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை
எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். (ஆதாரம் 1983 மே 7 ஆம் திகதி
வீரகேசரி)

கலை இலக்கியத் துறையில் ஈடுபாடு உடையவர்கள் மத்தியிலும்,
பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், அறிஞர்கள் மத்தியிலும்,
காலஞ் சென்ற எம். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் நாடகத்துறைப் பங்க
ளிப்புப் பற்றி கலாநிதி சிவத்தம்பியை விட நன்கறிந்தவர்கள்
வேறுயாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கட்கும், கலாநிதி
சிவத்தம்பி அவர்கட்கும் இடையில் எத்தனையோ வருட காலத்
தொடர்பு இருந்தும் கூட, கரவெட்டியையே பிறப்பிடமாகக்
கொண்ட திரு. சிவத்தம்பி அவர்கள் தன் கிராமத்திலேயே, அது
வும் தன் வீட்டிலிருந்து 100 யார் தூரத்தில் வாழ்ந்த, தன்
வாழ்நாளையே நாடகத் துறைக்கு அர்ப்பணித்த பெரியார் பற்றி
தெரியப்படுத்தவில்லை; அவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகளையும் மற்றும்
தகவல்களையும் பெற்றுக் கொள்ள வழி செய்யவில்லை என எண்
னும் போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கின்றது.

அத்துடன் சிவத்தம்பி அவர்கள் காலஞ் சென்ற கிருஷ்ணமூர்த்தி
வருடின் சில காலங்கள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்

என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றாடம் 1972ல் மரணமடையுமுன் மல்லிகை அவரின் படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்து கௌரவப் படுத்தியிருந்தது பெருமைதருகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்களை, சிவத்தம்பி அவர்களின் குறைகாலமும் நோக்குடனே அன்றி வேறுவிதமான துர் சிந்தனை யினாலோ நான் குறிப்பிடவில்லை. நாடக உலகம் மறக்க முடியாத ஒரு பெரியாரின் நினைவு மற்றவர்கட்கு ஏற்படும்படிச் செய்ற வேண்டும் என்ற ஆதங்கம்தான் காரணம். கலை, இலக்கியத் துறைக் கும் விமர்சனத் துறைக்கும் பல வழிகளிலும் புத்துயிர் அளித்து வரும் காலாநிதி சிவத்தம்பி, கிருஷ்ணமூர்த்தி பற்றிய தரவுகளை மற்றையோர் பெற்றுக் கொள்ள வழி செய்து, அவரின் புகழ் நாடக உலகில் நிலைத்து நிற்க தன்னாலான முயற்சிகளை இனியாவது செய்ய முன்வருவார் என நம்புகிறேன். இதை காலாநிதி சிவத்தம்பியை விட வேறு யாரும் திறம்படச் செய்ய முடியாது என்பது எனது அபரிமிதமான நம்பிக்கை.

கரவெட்டி.

வீ. தனபாலசிங்கம்

4ம் ஆண்டு கோவியத் நாடு சந்தா
அழகிய கலண்டர் இனம். தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

தாய் (டக்ளம் கார்க்கி) 22-50	ஒட்டம் சைபீரியா 14-50
புத்துயிர்ப்பு(தோல்ஸ்தோய்) 32/-	அரசியல் பொருளாதாரம் 6-75
வீரம்விளைந்த இருபாகம் 37-50	அரசியல் பூகோளம் 17-50
உண்மை மனிதனின் கதை 24-50	மூலதனத்தின் பிறப்பு 2-50
லெர்யோஷா 12-50	லெனின் நூல் திரட்டு 10-00

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட்

புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமரன் ரத்தினம் ரோட், கொழும்பு-2.

யுத்த — எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்

தொழிற் சங்கங்களின்

தீவிர பங்கு

யுத்த — எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் தொழில் சங்கங்கள் தீவிரப் பங்கேற்கின்றன; இவ்வியக்கம் தனது வலிமையை நிரூபித்துள்ளது. ராணுவ வெறிக்கும் பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கும் உழைப்பாளி மக்கள் அடிபணிய மாட்டார்கள் என்பதையும் அணு அணுத் போர் தவிர்க்க முடியாதது என்ற கருத்தை அவர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள் என்பதையும் இவ்வியக்கம் காட்டியுள்ளது.

ஐரோப்பிய சோஷலிச நாடுகளில் தொழிற் சங்கங்கள் ஐரோப்பாவில் உள்ள உழைக்கும் மக்களுக்கும் தொழிற் சங்கங்களுக்கும் எழுதியுள்ள கடிதம் இவ்வாறு கூறுகிறது.

பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப் பெற்றுள்ள இக் கடிதம் மேலும் கூறுகிறது:

‘மேற்கு ஐரோப்பாவில் நவீன அமெரிக்க ஏவுகணைகள் வைக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும், இதுவரை வைக்கப் பட்டுள்ள அந்த ஏவுகணைகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதும் அவை வைக்கப்படுவதற்கு முந்திய நிலைக்கு ஐரோப்பிய நிலவரம் திரும்ப வேண்டும் என்பதும், யுத்த — எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும்’

ஸ்டாக்கஹோம் மாநாட்டில் பங்கேற்கும் நாடுகளுக்கு ஐரோப்பிய தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டு விண்ணப்பம் ஒன்று அனுப்பப் பெற்றுள்ளது. சமாதானத்தின் பால் உழைப்பாளி மக்களின் ஆர்வத்தை அது வெளிப்படுத்துகிறது.

சமாதானம், படைக் குறைப்பு, மாறுபட்ட சமுதாய அமைப்புக்களைக் கொண்ட நாடுகளிடையே பரஸ்பர ஆதாயமுள்ள ஒத்துழைப்பு, இவற்றுக்காக ஓர் ஐரோப்பிய தொழிற் சங்க மாநாடு கூட்டப்படுவதற்கான ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளைத் தாங்கள் ஆதரிப்பதாக இக்கடிதம் கூறுகிறது.

‘அணு ஆயுத யுத்தத்தைத் தடுக்க முடியும் என்று நாங்கள் நிச்சயமாக நம்புகிறோம்; அதைத் தடுக்க மக்கள் உறுதி பூண்டுகள்ளனர்’ என்று அக்கடிதம் வலியுறுத்துகிறது.

கடிதங்கள்

அண்மைக் கால மல்லிகை வெளியீடுகளில் ஒரு விதமான போக்கு இழையோடுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதாவது சாதி அமைப்புகளைப் பற்றி விவாதக் கட்டுரைகளும், எழுத்தையும் எழுத்தாளனையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்கின்ற தன்மைகளும், மீண்டும் சாதி அமைப்புகளை நிறுவ எடுக்கின்ற ஒரு முயற்சியாக இருப்பதைப் போலத் தெரிகின்றது. சாதி அமைப்புகள் ஒரு சமூக வளர்ச்சிப் பாதையில் சமூகமாற்றம் மூலம் படிப்படியாக மறைக்கப் படுகின்ற இக்கால கட்டத்தில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், முற்போக்கு சஞ்சிகைகள் என்பன எல்லாம் துணை நின்று சாதி அமைப்புகளையும் அது பற்றிய உணர்வுகளையும் எந்தளவு தூரம் சாகடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் அவை முயல வேண்டும்.

அதை விடுத்து இழிசனர் வழக்கு, இழிசனர் இலக்கியம் இவைகளைப் பற்றியதுதான் முற்போக்குச் இலக்கியம் என்று எண்ணிக் கொண்டு தேவையற்ற ஆய்வு விவாதங்களில் மல்லிகை தலையிடக் கூடாது என பணிவாகக் கண்டித்து வைக்கின்றோம். தற்போது எழுத்தாளனையும் எழுத்தையும் ஒப்பு நோக்கும் ஆய்வுகளைப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி மேற்கொள்வதாக அறிகின்றோம்.

தான் ஒரு பிராமணப் பரம்பரை என்பதை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக முற்போக்கு என்ற போர்வையாலே 'நான் பூணூல் அணிவதை விரும்பவில்லை' என்று சொல்லித் திரிவதன் மூலம்தான் உயர் சாதி என்ற ஒரு இமேஜை ஒருவன் வளர்த்துக் கொள்கிறான். அது போலத்தான் முற்போக்கு என்ற போர்வையில் சாதி அமைப்புகளை அழிக்கப் புறப்பட்டு முடிவில் அதை வளர்க்கும் முயற்சிக்கு முற்போக்கு இலக்கியம் செல்லக் கூடாது அதற்கு மல்லிகையும் துணை நிற்கக் கூடாது என்று மல்லிகையின் அன்பின் நிமித்தம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேசாலை.

பேசாலைதாஸ்

மார்ச் இதழ் மூலம் மாவட்ட இதழாக மலர்வதை வீரகேசரி வார இலக்கியப் பகுதியில் படித்துப் பார்த்துவிட்டுத்தான் இக்கடிதத்தை எழுதுகின்றேன்.

நல்ல முயற்சி இது. முன்னரும் நீர்கொழும்பு மலர், திக்கு வல்லை மலர், மலையக மலர் போட்டதில் மல்லிகை இம் மலர்கள்

மூலம் அந்நந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்களின் அபிலாசைகளையும் விருப்பு வெறுப்புக்களையும் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. முக்கியமாகப் பின் தங்கிய பிரதேசங்களின் மலர்களைப் போடப் பாருங்கள். காரணம் இப்படியான பிரதேசங்களின் அடிப்படைக் குரல் பெரும்பாலேருக்குப் பத்திரிகைகளில் கேட்பதேயில்லை. அந்தக் கிராமங்களின் குரலைக் கேட்க இப்படியான பிரதேச மலர்கள் வருவது முக்கியம்.

கிளிநொச்சி இப்பொழுது புது மாவட்டமாக மலர்கின்றது. இதைப் பின்பற்றி கிளிநொச்சி மாவட்டச் சிறப்பு மலர் போட்டால் என்ன என்றொரு யோசனையும் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. நான் அப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவனல்ல அங்குள்ளவர்கள் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்தால் நல்லது.

அடிக்கடி மல்லிகையை இப்பிரதேசத்தில் பார்க்க முடிவதில்லை. கடைகளிலும் கிடைப்பதில்லை. எனவே நேரடியாகவே மல்லிகையைப் பெற முயற்சிக்கின்றேன். நான் மாத்திரமல்ல, என்னுடன் சேர்ந்து பலரைச் சந்தாதாரராகக் முயற்சிக்கின்றேன்.

மீண்டும் உங்களது நல்ல முயற்சிகளுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

வவுனியா.

க. வாமதேவன்

மன உற்சாகத்திற்கும்

கடுமையான உழைப்பின் பின்
மன ஆறுதல் பெறுவதற்கும்

புகைக்கும்போது தனிச் சுகம் பெறுவதற்கும்

மாஸ்டர் பீடி

ஒரு முறை பாவித்துப் பாருங்கள்

மாஸ்டர் பீடிக் கம்பனி
ஆணைக்கோட்டை.

பூக்கத் துடிக்கும் புஷ்பங்கள்

எஸ். எச். நிஃமத்

வா ச லே யே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உம் மாவின் விழிகளில் ஒரு சின்னச் சந்தோஷம். வாப்பா வாசற் கதவைத் திறந்து கொண்டு வருகிறார். உம்மாவின் விழிகளில் விரிந்த சந்தோஷம் நிலைக்க வேண்டுமேயென நான் நெக்குருகி, இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

வாப்பா மௌனமாக நுழைந்து, குந்தில் விரித்திருந்த பனை ஓலைப் பாயில் குந்திக் கொண்டு, தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து நெற்றி வியர்வையைத் துடைத்து, பின்னர் அந்தச் சால்வையையே விகிறியாக்கிக் கொண்டு.....

‘பிள்ளை, ‘கொஞ்சம் வெத்திலைத் தட்டத்தை எடு!’

உம்மா முந்திக் கொள்கிறாள். வெற்றிலைத் தட்டத்தை எனக்கு முன்பாகவே எடுத்துக் கொண்டு வாப்பாவின் அருகே உட்கார்ந்து கொள்கிறாள்.

‘சே... இதென்ன வெத்திலை.....?’

வாப்பாவின் எரிச்சல்.....! உம்மாவின் முகம் கறுத்துப் போகிறது. எனக்குக் கூட வாப்பா சால்லைப் போகும் பதில் புரிந்து போகிறது.

‘ஏங்க..... போன காரியம் எப்பிடி?’ உம்மாவின் குரலில் நம்பிக்கை ஊசலாடுகிறது.

‘ம்... இருபது தரட்டுமாம். இருபது இருந்தால் நான் ஏன் அந்த ஒற்றைக் கண்ணை மாப் பிள்ளையாக எடுக்கப்போகிறேன். ஒரு கண்ணுக்கே இருபதென்றால், ரெண்டு கண்ணுமிருந்தால் நாற்பதிலுயிரம் கேட்பான் போலிருக்கு. சே... காலம் ரொம்ப பத்தான் கெட்டுப் போச்சு’

உம்மா என்னைப் பார்க்க என் முந்தானை என் கண்களைத் தழுவுகிறது. வாப்பாவின் குரல் மட்டும் பெரிதாகக் கேட்கிறது.

‘அவனுக்கென்ன தகுதியிருக்கு, எம் புள்ளைக்கு மாப் பிள்ளையாகி, எம் புள்ளையைக் கல்யாணம் செய்யுறதுக்கு? இந்தத் தங்கக் கிளியைக் கைப்பிடிக்கிறதுக்கு அந்த ஒற்றைக் கண்ணைல்லவா நமக்குக் காக தர வேணும்’ ம..... என்ன கேட்டான் தெரியுமா, அவங்கப்பன்? எம் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை இந்த ஊரிலேயே கிடையாதாம். எம் பெண்ணுக்கு ஏதோ தோஷமிருக்குதாம். அதுதான் இருபத் தெட்டு வயசாகியும் இன்னமும் கல்யாணமில்லாமே நீக்குதாம். மடையன், பின்ன எதுக்காக இருபதிலுயிரம் கேட்டான்? இருபதிலுயிரம் கொடுத்திட்டால் ன்னர் பெண்ணின்ர தோஷம் தொலைஞ்சிடுமோ?’

‘சரிங்க, விட்டுத் தள்ளுங்க! நம்ம பெண்ணுக்கு ஆண்டவன்

எங்கேயாது ஒருத்தனைப் படைச்சுத்தான் இருப்பான்!’

உம்மா வாப்பாவைச் சமாதானம் செய்கிறாள். அட ஆண்டவனே! ஒரு பெண்ணைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக ஏழைகள் எல்லாம் அனுக்குண்டுகளைப் பெறலாமே!

நான் செத்தையோரம் விரித்திருந்த சாக்கில் படுத்துக் கண்களை மூடுகிறேன். மாலையில் பெய்த மழையில் களிமண்தரை ஊறி, அதன் மேல் கிடந்த சாக்கும் ‘நசநச’த்து... இந்த நிலையில் இருபதிலுயிரம்.....?

எத்தனை வீட்டில் என் வாப்பாவின் பாதங்கள் பதிந்திருக்கும்? என்னைப் பெற்ற ஒரே குறைக்காக, அவரது தலை எத்தனை பேரின் முன் தொங்கியிருக்கும்? ‘நாம யாருக்கும் முன்னாலகை கட்டக் கூடாதுமமா..... ஆண்டவன் ஒருத்தன்தான் பெரியவர். அவனுக்கு முன்னால் மட்டும்தான் நம்ம கைகள் கட்டுப்பட வேணும்’ என்று நான் சிறியவளாயிருக்கும்போது வீரூப் புடன் சொல்லிய வாஃபா, இன்று என்னை பேரின் முன்னாலகை கட்டி, வாய் புதைத்து.....

கடிகளில் வடிந்த நீர், காதுகளுக்கு வழிந்து தேங்க, அதைத் துடைக்க வேண்டுமென்ற பிரக்ஞையே இல்லாமல் நான் முகட்டை வெறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்திக்கிறேன்.

‘என்ன செய்வது... செத்தொழிந்து விடலாமா? சே..... செத்துவிட்டால், பழியும் பாவமும் என் பெற்றோரின் தலையிலவா வந்து விழும். ஒரே பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்க வக்கில்லா ததரித்திரங்கள் என்றல்லவா என் பெற்றோரை இந்த ஊர் தூற்றும். பின் என்ன செய்வது?’

ஒஹ்.....

நேற்றுக்கூட வந்திருந்தானே ‘நுஸ்லா... நுஸ்லா...’ என்று, அவன் நாவில்தான் என் பெயர் எப்படி அழகாக விளையாடுகிறது. அவனது முகத்தில் தெரிந்தது கோபமா, தாபமா? அவனது கண்களும், தலை வாரியிருக்கும் அழகும்... அந்த உயரமும்.....

சே... நான் ஏன் அவனைப் பற்றி நினைக்கிறேன். அவன் யார்? நான் யார்? அவன் இந்த ஊரில் கட்டப்படும் பாடசாலையில் எடுபிடி வேலையாளாக வந்த ஒருவன். என் மதத்தைச் சாராதவன். என் வீடு பக்கத்திலிருப்பதால் தண்ணீர் கேட்டு, நெருப்புப்பெட்டிகேட்டு, ஏதோ சகோதரப் பாசத்துடன் பழகுகிறான். அவனைப் போய்..... இந்த மனம் மிகவும் பொல்லாதது!

‘பெரியவரே.....!’

என்ன புதுமை இது? இரவு ஏழு மணிக்கு அவன் ஒருநாளும் என் வீட்டுக்கு வந்ததில்லையே...

‘வாங்க தம்பி’ வாங்க...! உட்காருங்க’

வாப்பாவின் வரவேற்புப் பலமாகவே முக்கிறது. எனக்குத் தெரியும், என் வாப்பா இந்த மத வேற்றுமையெல்லாம் பாராட்டுகிறவரே அல்ல.

நான் எழுந்து, கண்களையும், கண்ணீர் தேங்கி நின்ற காதுகளையும் துடைத்துக் கொண்டு, வாசல் ஓரமாக வந்து அமர்ந்து கொள்கிறேன். கூடத்தில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் குப்பி விளக்கினால் என்னுடைய முகத்தை அவனுக்குக் காட்டிவிட முடியாது. ஆனால், அவனது அந்த நீண்ட நாசியும், கன்னங்கரேலென்ற மீசையும் என் கண்களில் நன்றாகவே விழுகின்றன.

‘பெரியவரே, நாளை மறு நாள் நாங்க எல்லாம் எங்க ஊருக்குக் கிளம்பறோம், இனி மூனு மாசத்திற்குப் பிறகுதான் பள்ளிக்கூட வேலை ஆரம்பமாகும். அதுதான் சொல்லிட்டுப் போகலாமென்று.....!’

உம்மா அடுப்பங்கரைக்குள் புகுவது தெரிகிறது. ‘உ’ போட வாயிருக்கும். வாப்பா அவனிடம் ஏதோ சொல்கிறார். ஆனால் அந்தக் கண்கள், இந்த இருட்டுக்குள் துழர்வுகிறதே! ஓஹ். என்னைத் தேடுகிறதோ?

நான் ஏன் இப்படியெல்லாம் கண்டபடி கற்பனை செய்கிறேன். இந்தச் சமுதாயம் என்னை ஏற்றுக் கொள்ள அடம் பிடிப்பதினாலா? அல்லது என் லையே எண்ணி உருகும் என் பெற்றோர்களுக்கு விடுதலை கொடுத்துவிட வேண்டுமென்ற வேட்கையினாலா. அல்லது வீணாகும் என் இளமையைப் பயன் மிக்கதாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற பதப்படிப்பினாலா? ஏன் ஏன்.....?

‘ஆமா தம்பி, எம் பொண்ணுக்கு இந்த ஜன்மத்திலே கலியாணம் நடக்காது போலிருக்கு. அன்றன்றும் தின்கிறதுக்கே வழியில்லாம நாங்க திண்டாடக் குள்ள, இருபதினாயிரத்துக்கும், முப்பதினாயிரத்துக்கும் நான் எங்க தம்பி போவேன்?’

அவனது முகத்தில் அனுதாபம் தொடுகிறது. கண்கள் ஏதோ ஒரு உத்வேகத்துடன் இந்த இருட்டில் என்னைத் தேடுகின்றன. என்னிடம் எதையாவது சொல்லப் போகிறானோ?

வாப்பாவுக்கும் வேறு வேலை கிடையாது. யார், யாரிடம் தன் மனக் குறையைக் கூறி அழுவது என்ற விவஸ்தையே

யில்லாமல், எல்லோரிடமும் புலம்பிக் கொண்டு.....

உம்மா ‘உ’ யுடன் வருகிறார். அதை அவன் மிக்க மரியாதையுடன் வாங்கித் தரையில் வைக்கிறான்.

‘குடியுங்க தம்பி!’

அவன் எடுத்து அந்தக் கிளாஸின் விளிம்பில், சிகரெட் குடித்தும் கறுக்காத தன் சிவந்த உடுகளைப் பொருத்தி, உறிஞ்சி...

‘அப்ப நான் போயிட்டி வர்ரேன்!’

இந்த இருட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே அவன் சொல்கையில், நான் என் முகத்தைச் சற்று வெளியே நீட்டுகிறேன். அவனது முகத்தில் ஓர் அசாத் திய ஒளி பரவுவதைப் போல.

‘போயிட்டி வர்ரேன்.....’

மீண்டும் கூறுகிறான். என் இதழ்கள் விரிந்து, புன்னகைத்து, விடை கொடுக்க, அவன் முற்றத்து இருளில் மறைந்து போனான்.

மறுநாட் காலை,

உம்மா வழமையைப் போல விற்றகுக்குப் போயிருந்தாள். வாப்பா கணக்குப் புத்தகங்களைக் கக்கத்தில் இருக்கிக் கொண்டு கடைக்குப் போய்விட்டார்.

அதோ காலேபிலிருந்தே என் உள்ளுணர்வு கூறியதை நிஜப்படுத்துவதைப்போல அவன் வருகிறான். உயரமாய், சிவப்பாய், என் மனம் ஏனோ என்று பல்லாதவாறு ‘படக், படக்’ என்கிறது.

‘நுஸ்லா.....!’

அவன் குரவில் ஏன் இத்தனை நடுக்கம்? உடுகள் ஏன் வலப்

வாழ்த்துகின்றோம்

கவிஞர் நா. காமராசன் அவர்களது மகள் தைப்பாவைக்கும், டாக்டர் எஸ். சிவாஜியின் மகன் சாக்ரடீஸ் அவர்களுக்கும் சென்னையில் 27-1-84ல் தமிழக முதல்வர் திரு. எம். ஜி. ஆர். தலைமையில் வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

மணமக்கள் கவிதையும் உவமையும் போல் இணைந்து மனங்கனிந்த வாழ்வு வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

பக்கத்தில் துடிதுடிக்கின்றன? கண்கள் ஏன் கலங்கிவிட்டாற்போல.....

‘நுஸ்லா, உங்கிட்டே ஒரு விஷயம் கேட்கலாமா? வந்து நான் உங்களைக் கல்யாணம் செய்துக்கலாமா’

எப்படியோ தான் பேசுவதை அவன் என்னிட சொல்லிவிட, அந்தக் கேள்வியில் நான் அதிர, அவன் விழிகள் என்னிடம் யாசிக்க.....

நான் விக்கி, விக்கி அழத் தொடங்குகிறேன்.

‘நுஸ்லா, அழாதீங்க! நேற்று உங்க வாப்பா எங்கிட்டச் சொன்னதைக் கேட்டு, உங்க மேல எழுந்த அநுதாபம்தான் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க என்னைத் தூண்டிச்சது. தவறியிருந் என்னை மன்னிச்சிடுங்க’

நான் மெல்ல அவனிடம் கூறுகிறேன்.

‘நான் ஒரு முஸ்லிம். நீங்கள்...? இந்தச் சமுதாயம் நம்ம திருமணத்தை ஒப்புக் கொள்ளுமென்று நினைக்கிறீர்களா?’

‘நுஸ்லா, நான் உங்க சமயத்துக்கு வந்திருநேனென்று பொய் சொல்ல மாட்டேன். அதே மாதிரி உங்களையும் என் சமயத்துக்கு வாங்கன்னு நிர்ப்பந்திக்கவும் மாட்டேன். என்னைப் பொறுத்தவரை இந்த மதங்களிலெல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆமாம் நுஸ்லா... நான் மனங்களைத்தான் நம்புகின்றேன்’

எனக்கு என்ன பதில் கூறுவதென்று புரியவில்லை. ஒரு பக்கம் எனக்கு வாழ்வு தர மறுக்கும் என் சமூகம். மறுபக்கம் என்னை வாழ வைக்கிறேனென்று கூறும் ஒரு மாற்று மத ஆடவன். எதைத் தெரிவது?

‘நுஸ்லா யாரோ ஒரு வேற்று மதக்காரனோட ஒடிப் போயிட்டாளாமே, தூ ஒரு காலி’ என்று நாளை இந்த ஊர் என் பெயரைக் காறித் துப்பாதா? அப்படியானால், காலமெல்லாம் கன்னியாகவே, கண்ணீருகுத்த படியே இருந்து சாக வேண்டுமய?

‘நுஸ்லா, நான் போயிட்டி மூனு மாசத்துக்கப்புறம், திரும்பவும் வருவேன், நீங்க நல்லா யோசிக்க ஒரு முடிவுக்கு வாங்க. இந்த மூனு மாசத்துக்கிடையில் வேறு கல்யாணம் வாய்ச்சுதெண்டாலும் அது எனக்குச் சந்தோஷம்தான். ஏன்னா, நீங்க சந்தோஷமா வாழ வேணும். அதுதான் என்ர ஆசை’

நான் அவனையே பார்க்க, அவன் திரும்பி நடக்கிறான். அவனது நடையில் இப்போது ஒரு அமைதியிருக்கிறது.

அணு ஆயுதப் போரின் மரபியல் விளைவுகள் பற்றி

விஞ்ஞானிகள் எச்சரிக்கை

அணு ஆயுதப் போரினால் ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள் பற்றி சோவியத் விஞ்ஞானிகளான அலெக்சாந்தர் பயோவும், நிகொலாய் போச்சோவும் கூட்டாக எழுதி 'பிரிரோதா' என்ற சஞ்சிகையில் வெளியிட்டுள்ள ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:

அணு ஆயுதப் போர் மூண்டால் கோடிக்கணக்கான மக்கள் மடிவார்கள். அது தவிர, போரில் பவியாகாமல் தப்புவோரும் அவர்களுடைய சந்ததியாரும் கூட அணு ஆயுதப் போரில் விரீபத விளைவுகளைப் பல ஆண்டுகள் வரை அனுபவிப்பார்கள்,

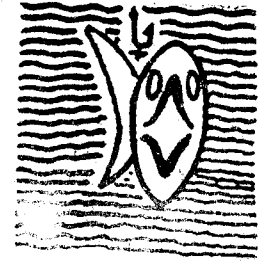
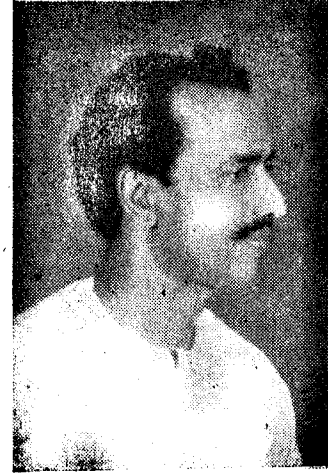
மனித சமுதாயம் அணு ஆயுத உலகப் போர்ப் பாதையில் சென்று அழியப் போகிறதா, அல்லது விவேகத்தின் குரலுக்குச் செவி சாய்த்து, அரசியல் மற்றும் சித்தாந்த ரீதியான விவாதங்களை அணு ஆயுதப் போர் மூலம் தீர்க்கும் முயற்சிகளைக் கைவிடும் பாதையைப் பின்பற்றப் போகிறதா என்பதை முதல் முறையாக — ஒருவேளை கடைசி முறையாக — தீர்மானிக்கும் வாய்ப்பு மனித சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டு பாதைகளில் எதைப் பின்பற்றுவது என்பது பற்றி மனித சமுதாயம் இன்னமும் முடிவு எடுக்கவில்லை.

அணு ஆயுத உலகப் போர் மூண்டால், உலகத்தின் வடகோளார்ந்தத்தில் வாழும் 129 கோடி மக்களும் தென்கோளார்த்தத்தில் வாழும் 75 கோடி மக்களும் மடிவார்கள். மடியாமல் உயிர் தப்புவோரில் 74 கோடிப் பேர் காயமுற்று, கதிரியக்கத்தினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். மற்றவர்களின் கதி என்னவாகுமென்று கூற முடியாது.

கதிரியக்கத்தினால் பாதிக்கப்படுவோர் பலவிதமான தொற்று நோய்களுக்கு உள்ளாவார்கள். சுவாசப் பைப் புற்றுநோய், ரத்தப் புற்று நோய் போன்ற கொடிய நோய்களும் அதிகரிக்கும்.

அணு ஆயுதப் போர் நடந்த பல ஆண்டுகள் வரை மக்களிடையே குறைப் பிரசவங்களும், உடல் உறுப்புக்கள் முதிரா குழந்தைகளும், பரம்பரை நோய்களுடன் கூடிய குழந்தைகளும் பிறந்து கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு அலெக்சாந்தர் பயோவும் நிகொலாய் போச்சோவும் தங்கள் கட்டுரையில் கூறியிருக்கின்றனர்.

இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கு ஒரு வார்த்தை: பல காலமாக இத் தூண்டிலில் பல்வேறு மட்டத்தினர் பல கேள்விகளைக் கேட்டு வந்துள்ளீர்கள். சில கேள்விகள் மல்லிகைக்குத் தரமற்றது என நிராகரித்துள்ளேன். தூண்டில் பகுதி இன்று பலராலும் படிக்கப் படுவது என்பதை நீங்கள் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், எனவே தரமான கேள்விகளைக் கேளுங்கள். நீங்கள் மாத்திரமல்ல, நானும் பல செய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள இந்த அறிவு உதவும்.

தூண்டில்

● சிலர் இலக்கியக் கூட்டங்களில் பேசுவதாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகின்றனர். ஆனால் கூட்டத்திற்கு வருவதுமில்லை; தகவல் தருவதுமில்லை. இதைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

மானிப்பாய். ம. ராஜநாதன்

இதில் அனுபவப் பிரச்சினை ஒன்றும் எண்டு. பேச்சாளரைக் கேட்காமலேயே பெயரைப் பிரசுரித்துவிட்டு அவரது தலையில் குற்றத்தைப் போட்டுத் தப்பிக் கொள்வது, அடுத்தது வேண்டுமென்றே கூட்டத்திற்கு வராமல் இருப்பது. இப்படியானவர்களை ஒதுக்கி விடுவதுதான் சரியான தண்டனையாகும். வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் அழைக்கக் கூடாது.

● ஈழத்தில் தங்களுக்குப் பிடித்த புதுக் கவிதைக் கவிஞர் யார்? கல்முனை.

'கலைப்பிரியன்'

புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதைகளையும், ஜெயபாலனின் கவிதைகளையும் விரும்பி வாசிப்பேன். இருவரும் மரபுக் கவிதையும் புதுக் கவிதையும் எழுதி வருபவர்கள். வளர்ந்து வரும் கவிஞர்களில் 'மேமன் கவி'யின் புதுக் கவிதைகளை ரசிப்பேன்.

● நன்றாக எழுதும் வடகோவை வரதராஜன், ச. முருகானந்தன், கே. ஆர். டேவிட் போன்ற எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுதிகள் வந்திருக்கின்றனவா?

இவர்கள் வளர்ந்து வரும் சிறப்பான சிறுகதை ஆசிரியர்கள். இதுவரை தொகுதியாக வெளிவரவில்லை. அவசியம் இவர்களுக்கு ஆச்கங்கள் நூல் வடிவில் வரவேண்டியது முக்கியமாகும்.

● காவலூர் ஜெகநாதன் எப் பொழுதும் சர்ச்சைக்குரியவராக விளங்குகின்றாரே, ஏன்?

கிளிநொச்சி.

ஐ. நடராஜ

சர்ச்சைக்குரியவர்களாகத் தம்மை ஆக்கிக் கொண்ட பல எழுத்தாளர்களை ஏற்கனவே எனக்குத் தெரியும். முடிவில் 'சர்ச்சைக்குரிய' என்ற பதமே அவர்களை விழுங்கி ஏப்பமிட்டு விடும். ஜெகநாதன் வருங்காலத்தில் நின்று நிலைத்து வேர் விட்டுத் தளைப்பாரென்றால் அவரது உழைப்புத்தான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

● முல்லை மலர் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எப்பொழுது ஏற்பட்டது?

மன்னார்.

க. சிவபாலன்

எனது மனதுக்கு இனியவர்களான பல எழுத்தாளர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் வசிக்கின்றனர். இவர்களது ஆக்கங்களை நான் அடிக்கடி படித்து வருகின்றேன். பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் முல்லைநூரான் என்னிடம் வருவார், பழகுவதற்கும் தோழமைக்கும் இனியவரான அவர்தான் பொறுப்பேற்பதாக அப்பொழுதே வாக்குறுதி தந்திருந்தார். எனவே இந்த யோசனை இப்பொழுது ஏற்பட்டதல்ல. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கருக்கட்டி வளர்ந்து வந்ததாகும்.

● இலங்கையில் சமீபத்தில் புதிய புத்தகங்கள் ஏதாவது

வெளிவந்துள்ளனவா?

அச்சுவேலி.

க. நவநீதன்

திருமதி ந. பாலேஸ்வரியின் நாவல் ஒன்று வெளிவந்துள்ளதைப் பாரித்தேன். 'உள்ளக் கோயிலில்' என்பது அதன் பெயர். இப்பொழுது விற்பனையாகின்றது.

● உங்களது மனதில் பதியக் கூடியதான சம்பவம் ஒன்றைக் கூற முடியுமா?

கிளிநொச்சி. த. ஞானராசன்

சமீபத்தில் ஒரு நண்பருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். பட்டதாரி; வளர்ந்து வரும் இளங்கவிஞர். என் உழைப்பில் ஆழ்ந்த விசுவாசமும் என் மீது தனிப் பற்றுதலும் கொண்ட அவர் சரூபாஷணியில் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டார்: 'என்னுடைய தகப்பன் ஒரு காலத்தில் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் மூட்டை சுமந்து சம்பாதித்தவர். அப்படிச் சிரமப்பட்டு என்னைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரியாகியவர், அந்தப் ப. நோ. கூ. சங்கத்தில் இன்று நான் முகாமை யாளராகக் கடமையாற்றுகின்றேன்' எனச் சொன்னார், என் மதிப்பில் அவர் மேலும் ஒருபடி உயர்ந்து விட்டார். இது என் மனதைத் தொட்டது.

● நீங்கள் வாழ்க்கையையா கவிதைகளையா அதிகம் நேசிப்பவர்?

வேலணை.

ஆர். இந்திராணி

நான் வாழ்க்கையையே கவிதையாக நினைத்து ரசித்து வாழ் பவன், என் வாழ்வே ஒரு கவிதை.

வயழ்த்துகின்றோம்

மல்லிகையின் நிரந்தர அபிமானியும், எழுத்தாளருமான திரு. த. கலாமணி அவர்களுக்கும், செல்வி குயின் ஜெசீலி அவர்களுக்கும் 6-2-84 வெகு சிறப்பாகத் திருமணம் அல்வாயில் நடைபெற்றது.

திருமணத் தம்பதிகளுக்கு மல்லிகையின் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

— ஆசிரியர்.

● உங்களை முட்டாள் என்று நான் சொன்னால் கோபிக்க மாட்டீர்களே?

கைதடி.

க. தவஞானம்

நிச்சயமாகக் கோபிக்க மாட்டேன். கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர் எனச் சொல்லுவார்களே அதைப் போல இதுவுமொன்று என நினைத்துக் கொள்வேன்.

● உங்களது பொழுது போக்கு என்ன?

உடுவில்.

த. நவரத்தினம்

உழைப்பது; மல்லிகைக்காக உழைத்துக் கொண்டேயிருப்பது.

● எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகம் இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறது?

பதுளை.

'ஞானதிபன்'

கட்டம் கட்டமாகப் புனருத்தாரண வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன, இன்னுஞ் சில ஆண்டுகளுக்குள் பூர

ணப் பொலிவுடன் திகழக் கூடிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

● மல்லிகையின் இருபதாவது ஆண்டு மலர் பற்றிச் சென்ற இதழில் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அந்த இருபதாவது ஆண்டைக் கொண்டாட என்ன செய்ய உத்தேசம்? வாசகர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள்.

கோப்பாய்.

க. ரவீந்திரன்

இதுவரையும் வெளிவந்த மலர்களை விட அதி சிறப்பாக இருபதாவது ஆண்டு மலரைத் தயாரிக்க உத்தேசித்துள்ளேன். தமிழகத்திற்கு அடுத்த மாதம் செல்லும்போது தரமான தமிழகத்து எழுத்தாளர்களிடமிருந்து மல்லிகைக்கு படைப்பாக்கங்களை வாங்கி வர உத்தேசித்துள்ளேன். அத்துடன் இங்குள்ள சகல எழுத்தாளர்களிடமும் மலருக்கு எழுதும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தேசிய சூழ்நிலை சுமுகமாக இருந்தால் மல்லிகை 20-வது ஆண்டு விழாவை பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுவதுதான் என் உத்தேசம். வாசகர்களாகிய உங்களைப் போன்றவர்கள் ஒத்துழைத்தால் அதுவே பெரும் உபகாரமாகும்.

● படித்த பெண்கள் இலக்கிய உலகில் பிரவேசிப்பது பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

பரந்தன்.

ஆர். செல்வராசா

தமிழகத்தில் இன்று பல படித்த பெண்கள் துணிந்து இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்து எழுத்தில் பிரகாசித்து வருகின்றனர். அவர்களது எழுத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி அபிப்பிராய பேதமிருக்கலாம். ஆனால் எழுதுகின்றனர்: விடாமல்

உழைக்கின்றனர். இது பாராட்டத்தக்க ஓர் அம்சம். சாறிக்கும் பிளவுசுக்கும் 'மேட்சு' சாகப்ஜாரி ரில் உடுத்துணிகள் தேடிக்கொண்டும் சமூக ஞானமில்லாமலும் தங்களது கல்வியின் ஞானத்தைப் பயன்படுத்தாமலும் சும்மா ஒப்புக்குப் படித்தவர்களாக வாழும் நமது நாட்டுப் பெண்களை நினைக்கும் பொழுது எனக்கு அடிக்கடி மன எரிச்சல் ஏற்படுவதுண்டு. நல்ல ஆற்றலுள்ள பெண்கள் எழுத்துத் துறைக்கு அவசியம் வரவேண்டும். அப்படித் துணிந்து எழுத்துலகில் காலடி வைப்பவர்களை மல்லிகை எப்பொழுதும் வரவேற்கும்.

- கம்பனுக்கு ஒரு சடையப்ப வள்ளல், கண்ணதாசனுக்கு ஒரு சின்னப்ப தேவர், உங்களுக்கு ஒரு ரங்கநாதன் எனச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கேள்வி பதிலில் குறிப்பிட்டிருந்தீர்களே. அந்தப் பெருமனம் படைத்த ரங்கநாதனை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாமா? தெல்தெனியா. ஐ. வசீகரன்

தான் பகிரங்கமாக விளம்பரப்படுத்தப்படுவதை அவர் விரும்பமாட்டார். இருந்தாலும் சொல்லுகின்றேன். கொழும்பில் பிரபல மர வியாபாரி. இலக்கிய நண்பர்களுக்கு இனிய சிநேகிதர், மல்லிகையின் கடைசிப் பக்க விளம்பரம் இவரது உபயமே. மல்லிகைக்குச் சிரமங்கள் ஏற்படுகாலத்திலெல்லாம் மனஞ் சுராமல் உதவி வருகின்றவர். மல்லிகை இவருக்கு ரொம்பக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

- 'தாய்' ஆசிரியர் வலம்புரி ஜானைச் சந்தித்திருக்கிறீர்களா? அவரைப் பற்றிய உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன? கொக்குவில், ம. கந்தசாமி

சென்ற தடவை சென்னைக்குச் சென்றிருந்த சமயம் அவரை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது, கவித்துவ உள்ளம் படைத்தவர் அவர். இனிமையாகப் பழகும் சுபாவம். புதுக் கவிதைக்காரர்களை ஒத்தோர் என்று வார்த்தைப் பூக்களால் அர்ச்சித்துப் புகழ்ந்துரைத்து விடுவார்; இது பற்றிக் கேட்டேன். வாழ்த்துவோரை மனந்திறந்து வாழ்த்துவோம். துளிர்ந்துத் தளிப்பவர்கள் வேர்பிடித்து வளர்வார்கள், மற்றவர்கள் திறமையில்லாது போனால் அப்படியே கருகிப் போவார்கள். என் வாழ்த்து பல இளங் கவிஞர்களை உருவாக்கியிருப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்' என்றார். இதுவும் ஒருவகையில் சரிதான் என நினைத்துக் கொண்டேன்.

- 'ஈழநாடு' 25 - வது ஆண்டுச் சிறப்பு மலர் பார்த்தீர்களா? அதுபற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

உரும்பராய். எஸ். நவந்தன்

ஒரு பிரதேசப் பத்திரிகையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஈழநாடு' தினசரி இன்று தேசிய மட்டத்தில் பேசப்படும் திரிகையாகப் பரிணாமம் பெற்று முகிழ்ந்து வருகின்றதைத் தன் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறுபிக்கின்றது. அருமையான ஒரு மலர் அது. அதன் மகப்பெம்பு பாராட்டப்படத்தக்கது. உள்ளடக்கம் சிறப்பாகக் கொண்ட அந்த மலரை என் நென்றும் பாதுகாத்து வைத்திருக்க வேண்டும். மலர் தமக்குக் கிடைக்காமல் பரிதவித்தவர்கள் பலரை எனக்குத் தெரியும், அந்த மலர் இலங்கையின் வெளிப் பிரதேசங்களுக்கும் அவசியம் கிடைத்திடும் என நம்புகிறேன்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

Dial
26587
to

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOU
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Mallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

FEBRUARY 1984

Dealers in
**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

PL. S. V. SEVUGANCHETTIAR

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET.
COLOMBO-12.